

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 365

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 10 mai 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
98.			
— Lege privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală.....	2	393.	nr. 272/2007 pentru aprobarea Normelor-cadru privind stabilirea, ajustarea și modificarea tarifelor pentru serviciile de transport public local de persoane..... 4–12
436.			
— Decret pentru promulgarea Legii privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală	3		— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul mediului, pentru modificarea Ghidului de finanțare a Programului privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea infrastructurii pentru vehiculele de transport rutier nepoluant din punct de vedere energetic: stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în municipiile reședințe de județ, aprobat prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul mediului, nr. 760/2018 13–22
★			
100.			
— Lege privind instituirea zilei de 21 aprilie — Ziua națională a luptei împotriva traficului ilicit de mărfuri	3		
438.			
— Decret pentru promulgarea Legii privind instituirea zilei de 21 aprilie — Ziua națională a luptei împotriva traficului ilicit de mărfuri.....	3		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
			Decizia nr. 7 din 21 martie 2019 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală) 23–31
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
134.			
— Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice		406.	ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI — Ordin privind punerea în aplicare a Regulamentului pentru completarea art. 1 din Regulamentul de procedură al Consiliului Concurenței, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 377/2017 32

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2013
pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 230 din 22 aprilie 2013, aprobată prin Legea nr. 89/2015, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 7 alineatul (1), după litera m) se introduc două noi litere, literele n) și o), cu următorul cuprins:

„n) construirea/modernizarea/reabilitarea/extinderea rețelelor de distribuție a energiei electrice;

o) construirea/modernizarea/reabilitarea/extinderea sistemelor de distribuție a gazelor naturale și a racordului la sistemul de transport al gazelor naturale.”

2. După articolul 7 se introduce un nou articol, articolul 7¹, cu următorul cuprins:

„Art. 7¹. — Referitor la prevederile legale privind lucrările de construire/modernizare/reabilitare/extindere a rețelelor din domeniul gazelor naturale, a racordului la sistemul de transport al gazelor naturale și a rețelelor din domeniul energiei electrice atât prin Programul național de dezvoltare locală, cât și realizate cu finanțare din alte surse, ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier național se va face astfel:

a) prin derogare de la prevederile art. 42 alin. (1) lit. a)—c) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier proprietate publică a statului și a unităților administrativ-teritoriale pentru realizarea lucrărilor specifice proiectelor de interes național sau județean din domeniul gazelor naturale și energiei electrice se face cu titlu gratuit pe toată durata de existență a acestora;

b) prin derogare de la prevederile art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier proprietate privată pentru realizarea lucrărilor specifice proiectelor prevăzute la lit. a) se face pe toată durata de existență a acestora; chiria și contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice, datorate pentru ocuparea temporară a terenurilor forestiere aflate în proprietate privată, se stabilesc prin înțelegere cu proprietarul terenului forestier și se consemnează sau se achită cu titlu de indemnizație de către inițiatorul proiectului, în condițiile legii;

c) acordul proprietarului pentru terenurile forestiere proprietate privată, prevăzut în Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se încheie de către proprietar sub forma înscrisului sub semnătură privată pentru ocuparea temporară a terenurilor forestiere din fondul forestier național și se depune în copie certificată pentru conformitate cu originalul de inițiatorul proiectului la instituția competentă să emită aprobarea de ocupare temporară;

d) prin derogare de la prevederile Legii nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier proprietate privată necesară realizării proiectelor prevăzute la lit. a) se face fără acordul proprietarilor în situația în care nu se prezintă un titlu valabil sau nu sunt cunoscuți proprietarii, în situația litigiilor, precum și în situația succesiunilor nedeschise ori a succesorilor necunoscuți sau în cazul în care nu se ajunge la un acord financiar cu proprietarul; acordul proprietarului în acest caz se suplinește prin declarația inițiatorului proiectului de asumare proprie a răspunderii și care descrie imposibilitatea obținerii acordului proprietarilor;

e) în situațiile prevăzute la lit. d), sumele datorate deținătorilor pentru ocuparea temporară a terenului forestier, calculate potrivit Metodologiei privind scoaterea definitivă, ocuparea temporară și schimbul de terenuri și de calcul al obligațiilor bănești, aprobată prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 694/2016, cu modificările ulterioare, inclusiv valoarea masei lemnoase valorificate, se consemnează cu titlu de indemnizație într-un cont bancar deschis pe numele inițiatorului proiectului și se eliberează ulterior prin dispoziția inițiatorului proiectului;

f) ocuparea temporară a terenurilor forestiere proprietate privată pentru care nu au fost emise documentele care fac dovada proprietății se face pe baza unei adeverințe eliberate de către comisia locală pentru reconstituirea dreptului de proprietate, aprobată de către primar, care confirmă această situație;

g) prin derogare de la prevederile art. 37 alin. (11) din Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru realizarea obiectivelor prevăzute la lit. a) la distanțe mai mici de 50 m de liziera pădurii nu este necesară obținerea avizului structurii teritoriale a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.”

Art. II. — Obiectivele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. n) și o) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală, aprobată prin Legea nr. 89/2015, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum aceasta a fost completată prin prezenta lege, pot fi finanțate prin bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice prin etapa a II-a a Programului național de dezvoltare locală.

Art. III. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 230 din 22 aprilie 2013, aprobată prin Legea nr. 89/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
EUGEN NICOLICEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 8 mai 2019.
Nr. 98.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 mai 2019.
Nr. 436.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind instituirea zilei de 21 aprilie — Ziua națională a luptei împotriva traficului ilicit de mărfuri

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se instituie ziua de 21 aprilie — Ziua națională a luptei împotriva traficului ilicit de mărfuri.

Art. 2. — (1) Ziua națională a luptei împotriva traficului ilicit de mărfuri poate fi marcată de către autoritățile publice centrale și locale, de către societatea civilă și persoane fizice și juridice, prin organizarea și/sau participarea la programe și manifestări educative, de voluntariat, cu caracter social sau științific,

consacrate informării și conștientizării asupra acestui fenomen atât a cetățenilor, cât și a autorităților.

(2) Autoritățile administrației publice centrale și locale pot acorda sprijin logistic și pot aloca fonduri din bugetele proprii în vederea organizării și derulării în bune condiții a manifestărilor prevăzute la alin. (1), în limita alocațiilor bugetare aprobate.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
EUGEN NICOLICEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 8 mai 2019.
Nr. 100.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind instituirea zilei de 21 aprilie — Ziua națională a luptei împotriva traficului ilicit de mărfuri

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind instituirea zilei de 21 aprilie — Ziua națională a luptei împotriva traficului ilicit de mărfuri și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 mai 2019.
Nr. 438.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE PENTRU SERVICIILE COMUNITARE DE UTILITĂȚI PUBLICE

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice nr. 272/2007 pentru aprobarea Normelor-cadru privind stabilirea, ajustarea și modificarea tarifelor pentru serviciile de transport public local de persoane

Având în vedere dispozițiile:

— art. 20 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (1) lit. a) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 20 alin. (5) lit. b) din Legea serviciilor publice de transport persoane în unitățile administrativ-teritoriale nr. 92/2007, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatului nr. 704.786 din 12.04.2019,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice — A.N.R.S.C., aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Servicii Comunitare de Utilități Publice nr. 22/2017, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice nr. 272/2007 pentru aprobarea Normelor-cadru privind stabilirea, ajustarea și modificarea tarifelor pentru serviciile de transport public local de persoane, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 11 ianuarie 2008, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Titlul ordinului se modifică și va avea următorul cuprins:**

„ORDIN

pentru aprobarea Normelor-cadru privind stabilirea, ajustarea și modificarea tarifelor pentru serviciile publice de transport local și județean de persoane”

2. **Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Se aprobă Normele-cadru privind stabilirea, ajustarea și modificarea tarifelor pentru serviciile publice de transport local și județean de persoane.”

3. **Titlul anexei se modifică și va avea următorul cuprins:**

„NORME-CADRU

privind stabilirea, ajustarea și modificarea tarifelor pentru serviciile publice de transport local și județean de persoane”

4. **În anexă, articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Prezentele norme-cadru privind stabilirea, ajustarea și modificarea tarifelor pentru serviciile publice de transport local și județean de persoane au fost elaborate în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (5) lit. b) din Legea serviciilor publice de transport persoane în unitățile administrativ-teritoriale nr. 92/2007, cu modificările și completările ulterioare.”

5. **În anexă, articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — Prezentele norme-cadru stabilesc modul de calcul privind stabilirea, ajustarea și modificarea tarifelor pentru serviciile de transport public local și județean de persoane.”

6. **În anexă, articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 3. — Tarifele pentru serviciile de transport public local și județean de persoane trebuie să asigure executarea unui transport public la un nivel suportabil pentru beneficiarii direcți ai transportului, denumiți în continuare *călători*, realizarea

serviciului în condiții de calitate și autonomie și independența financiară a operatorilor de transport/transportatorilor autorizați.”

7. **În anexă, articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 4. — Serviciile publice de transport local și județean de persoane fac parte din sfera serviciilor comunitare de utilitate publică și cuprind totalitatea acțiunilor și activităților de utilitate publică și de interes economic și social general desfășurate la nivelul ariei teritoriale de competență a unităților administrativ-teritoriale sau a asociațiilor de dezvoltare intercomunitară, sub controlul, conducerea sau coordonarea autorităților administrației publice locale, în scopul asigurării serviciilor publice de transport local și județean de persoane.”

8. **În anexă, articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 5. — În baza prezentelor norme-cadru, tarifele pentru serviciile publice de transport public local și județean de persoane sunt supuse stabilirii, ajustării sau modificării de către autoritățile deliberative ale administrației publice locale implicate sau, după caz, de către adunările generale ale asociațiilor de dezvoltare intercomunitare în baza mandatului primit de la unitățile administrativ-teritoriale membre.”

9. **În anexă, articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 6. — În înțelesul prezentelor norme-cadru, prin *mijloace de transport destinate serviciilor publice de transport local și județean de persoane* se înțelege:

- a) autobuze;
- b) tramvaie;
- c) troleibuze.”

10. **În anexă, articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 7. — Termenii folosiți în cadrul prezentelor norme-cadru au semnificațiile următoare:

- a) *autoritatea locală competentă* — unitatea administrativ-teritorială sau asociația de dezvoltare intercomunitară, după caz;
- b) *autoritatea națională de reglementare competentă* — Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice — A.N.R.S.C.;
- c) *stabilirea tarifelor* — operațiunea de stabilire a structurii și nivelurilor tarifelor inițiale, pentru serviciile de transport public local și județean de călători, potrivit prezentelor norme-cadru, prin care se stabilesc structura și nivelul tarifelor;

d) *ajustarea tarifelor* — operațiunea de corelare a nivelurilor tarifelor stabilite anterior, cu evoluția generală a prețurilor și tarifelor din economie, potrivit prezentelor norme-cadru;

e) *modificarea tarifelor* — operațiunea de corelare a nivelurilor costurilor și tarifelor stabilite anterior, aplicabilă în situațiile în care intervin schimbări în structura tarifelor și/sau a nivelului acestora care conduc la recalcularea tarifelor;

f) *categorie de călători* — anumită categorie de persoane, stabilită prin norme generale și/sau hotărâri ale autorităților locale competente implicate, care beneficiază de reduceri la titlurile de călătorie pe criterii de protecție socială, precum elevi, studenți, pensionari, veterani, persoane cu dizabilități;

g) *călător* — persoană care se deplasează cu mijloace de transport în comun;

h) *compensație* — sumă acordată operatorului din fonduri publice care corespunde efectului financiar net echivalent cu totalitatea efectelor, pozitive sau negative, asupra costurilor și veniturilor operatorului generate în îndeplinirea obligației/ obligațiilor de serviciu public; calculată conform formulei prevăzute în anexa la Regulamentul (CE) nr. 1.370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1.191/69 și nr. 1.107/70 ale Consiliului;

i) *contract de servicii publice* — act administrativ, obligatoriu din punct de vedere juridic atunci când autoritatea locală competentă acordă operatorului drepturi exclusive și/sau compensații de orice natură în vederea îndeplinirii unor obligații de serviciu public. Contractul de servicii publice constă fie în hotărârea de dare în administrare a serviciului de transport public către operatorul intern de tip serviciu cu personalitate juridică din subordinea autorității deliberative a administrației publice locale, fie în contractul de delegare a gestiunii serviciului de transport public, atribuit în condițiile legii, către operatorul privat sau operatorul intern de tip societate;

j) *diferență de tarif* — sumele acordate operatorului de la bugetul de stat, din bugetele locale sau din bugetele altor instituții stabilite prin lege, care intră în calculul compensației, în vederea acoperirii influențelor financiare rezultate din gratuitățile și reducerile de tarif la titlurile de călătorie pentru anumite categorii de călători;

k) *grupă de trasee* — două sau mai multe trasee de transport public care se pot suprapune parțial, pot fi în ramificație sau care deservește o zonă limitată, atribuite aceluiași operator de serviciu public, grupate în funcție de arealul geografic deservit și de necesitatea acoperirii echilibrate a nevoilor de mobilitate ale colectivităților locale;

l) *norme generale* — conform prevederilor art. 2 lit. l) din Regulamentul (CE) nr. 1.370/2007, reprezintă acte normative prin care se instituie măsuri, inclusiv obligații tarifare, care se aplică în mod nediscriminatoriu tuturor serviciilor publice de transport de călători de același fel prestate într-o anumită zonă geografică, care poate corespunde teritoriului național, precum legi, ordonanțe și hotărâri ale Guvernului sau reglementări emise de autoritatea națională competentă;

m) *obligații de serviciu public* — totalitatea obligațiilor de exploatare, obligațiilor tarifare și obligațiilor de transport stabilite de către autoritatea competentă în sarcina operatorului;

n) *obligația de exploatare* — obligația care impune operatorului de transport autorizat și/sau licențiat să efectueze serviciul respectiv în condiții de continuitate, regularitate și de asigurare a capacităților necesare de transport și să respecte condițiile impuse de autoritățile competente care acordă subvenția. Obligația de exploatare include și obligația operatorului de transport respectiv de a asigura toate serviciile complementare serviciului public de transport, respectiv: transportul bagajelor, spații pentru depozitarea bagajelor,

vânzarea de bilete în interiorul vehiculelor, informarea călătorilor în timpul transportului, întreținerea și curățenia mijloacelor de transport, îmbarcarea și debarcarea pasagerilor în locuri special amenajate — gări, autogări, pontoane de acostare —, condiții de confort în timpul transportului;

o) *obligația de transport* — obligația care impune oricărui operator de transport să accepte și să efectueze servicii publice subvenționate de transport în condițiile stabilite de autoritățile competente;

p) *obligația tarifară* — obligația care impune operatorilor de transport practicarea tarifelor stabilite de autoritățile competente, contrar interesului comercial al operatorilor, impunere care rezultă fie din stabilirea tarifelor sub costurile reale, fie din respingerea cererii de majorare a anumitor tarife;

q) *operator* — operator de transport și/sau transportator autorizat;

r) *operator de transport* — orice întreprindere licențiată pentru efectuarea transportului rutier de călători efectuat cu autobuze;

s) *transportator autorizat* — orice întreprindere autorizată pentru efectuarea transportului public de călători cu troleibuze, tramvaie și/sau trenuri de metrou;

t) *tarif de călătorie* — tarif plătit anticipat de călător operatorului sau, după caz, autorității locale competente sub formă de titlu de călătorie, pe care operatorul are obligația să-l aplice la toți călătorii care nu fac parte dintr-o anumită categorie de călători;

u) *tarife de călătorie cu valoare redusă* — tarife sub nivelul tarifului mediu pe călătorie stabilite pe criterii de protecție socială pentru anumite categorii de călători, instituite prin norme generale și/sau prin hotărâri ale autorităților locale competente;

v) *titlu de călătorie* — bilete, legitimații, abonamente, autorizații de călătorie gratuită, carduri, cartele electromagnetice, cartele fără contact emise de autoritățile locale competente sau de operatori, după caz, în baza cărora este permis accesul în mijloacele de transport public, iar călătoria este autorizată; titlurile de călătorie sunt nominale sau nenominale, transmisibile sau netransmisibile, după caz;

w) *valoare* — valoarea unui serviciu, a unei călătorii, a unui regim de compensare pentru transportul public de călători și care este echivalentul remunerației totale.”

11. În anexă, articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Prezentele norme-cadru au la bază următoarele acte normative de referință:

a) Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) Legea serviciilor publice de transport persoane în unități administrative-teritoriale nr. 92/2007, cu modificările și completările ulterioare;

c) Regulamentul (CE) nr. 1.370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1.191/69 și nr. 1.107/70 ale Consiliului, cu modificările și completările ulterioare.”

12. În anexă, articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Este considerat serviciu public de transport local sau județean de persoane prin curse regulate serviciul public de transport care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) se efectuează de către un operator de transport rutier, astfel cum acesta este definit și licențiat conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, cu modificările și completările ulterioare, sau de către un transportator autorizat, așa cum acesta este definit și autorizat conform prevederilor Legii serviciilor publice de transport

persoane în unitățile administrativ-teritoriale nr. 92/2007, cu modificările și completările ulterioare;

b) se efectuează pe raza administrativ-teritorială a unei localități sau, după caz, a unităților administrativ-teritoriale membre ale asociației de dezvoltare intercomunitară sau numai între localitățile unui județ, fără a depăși limitele administrativ-teritoriale ale acesteia/acestuia, cu excepția liniilor de ieșire sau altor elemente auxiliare activității respective care intră pe teritoriul localității învecinate. În cazul în care traseul transportului pe șină depășește limita localității, acesta va fi considerat serviciu public de transport local. Transportul public efectuat în aria teritorială de competență a asociației de dezvoltare intercomunitară este considerat serviciu public de transport local;

c) se execută pe rute și cu programe de circulație prestabilite de către consiliul local, consiliul județean, Consiliul General al Municipiului București sau de adunarea generală a asociației de dezvoltare intercomunitară;

d) se efectuează de către operatorul de transport rutier sau transportatorul autorizat cu mijloace de transport în comun, respectiv cu autobuze, troleibuze, tramvaie sau metrou, deținute în proprietate sau în baza unui contract de leasing de acesta sau de către unitatea administrativ-teritorială sau, după caz, de către unitățile administrativ-teritoriale membre ale asociației de dezvoltare intercomunitară, înmatriculate sau înregistrate în județul sau localitatea respectivă. În condițiile prezentei legi, transportul realizat cu troleibuze, tramvaie sau metrou se realizează de către transportatorii autorizați;

e) persoanele transportate sunt îmbarcate sau debarcate în puncte fixe prestabilite, denumite *stații* sau *autogări*, după caz;

f) pentru efectuarea serviciului, operatorul de transport rutier sau transportatorul autorizat percepe de la persoanele transportate un tarif de transport pe bază de titluri de călătorie eliberate anticipat;

g) autoritățile locale competente exercită competențe exclusive cu privire la acordarea licențelor de traseu operatorilor care prestează transportul rutier de călători cu autobuze în aria teritorială de competență a acestora și de reglementare la nivel local a serviciilor publice de transport călători;

h) autoritatea administrației publice locale impune sau contractează obligații de serviciu public și poate acorda, în schimbul îndeplinirii acestora, drepturi exclusive și/sau compensații de orice natură.”

13. În anexă, articolul 10 se abrogă.

14. În anexă, articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Serviciile publice compensate de transport persoane se stabilesc prin norme generale și/sau prin hotărâri ale autorităților locale competente.

(2) Serviciul public compensat de transport se desfășoară numai pe bază de contract de servicii publice încheiat între autoritatea locală competentă implicată, care a stabilit și a solicitat executarea serviciului, și operatorul de transport/transportatorul autorizat căruia îi revine obligația efectuării acestuia.

(3) Prin *serviciu public compensat de transport* se înțelege acel transport public care necesită compensații bugetare, pe care un operator de transport/transportator autorizat este obligat să îl efectueze, în condițiile impuse de autoritățile competente, chiar dacă acesta ar avea efecte economice negative asupra activității sale pe perioada efectuării serviciului public compensat contractat.

(4) Încredințarea serviciilor publice compensate de transport se poate face de către autoritățile locale competente implicate către operatori privați, cu respectarea legislației din domeniul achizițiilor publice și a prevederilor din Legea nr. 92/2007, cu modificările și completările ulterioare, sau către operatori interni

cu respectarea condițiilor avute în vedere la atribuirea directă a contractelor de servicii publice prevăzute în Legea nr. 92/2007, cu modificările și completările ulterioare.”

15. În anexă, articolul 12 se abrogă.

16. În anexă, la articolul 13, alineatele (1), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Se consideră că o obligație de exploatare și/sau de transport poate avea efect economic negativ asupra activității operatorilor de transport rutier de persoane/transportatorilor autorizați care îndeplinesc respectiva obligație, dacă cheltuielile ocazionale de efectuarea acestei obligații sunt mai mari decât veniturile obținute.

(4) Se consideră că obligația tarifară are efecte economice negative atunci când diferența dintre veniturile și cheltuielile aferente serviciului public compensat de transport este mai mică decât diferența dintre veniturile și cheltuielile aferente aceluiași transport, dacă acesta s-ar fi desfășurat în condiții de concurență, iar tarifele de călătorie s-ar fi stabilit pe criterii comerciale.

(5) Pentru serviciile publice de transport public local sau județean de persoane se organizează evidență contabilă distinctă.”

17. În anexă, titlul capitolului V și titlul secțiunii 1 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL V

Tarifele pentru serviciile de transport public local și județean de persoane

SECȚIUNEA 1

Criteriile generale privind finanțarea tarifelor pentru serviciile de transport public local și județean de persoane”

18. În anexă, articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital necesare pentru efectuarea serviciului de transport public local și județean de persoane prin curse regulate se asigură din veniturile operatorilor de transport/transportatorilor autorizați.

(2) Veniturile operatorilor de transport rutier de persoane/transportatorilor autorizați se formează din încasarea de la călători a tarifelor reprezentând contravaloarea serviciului prestat și/sau din compensații de la bugetul de stat, de la bugetele locale, de la bugetele județene și de la bugetele altor instituții, calculate ca diferență de tarif și/sau ca diferență între costurile și veniturile operatorului plus un profit rezonabil, conform prevederilor din contractul de servicii publice.

(3) Sumele necesare finanțării, funcționării și exploatării serviciilor publice de transport local sau județean de persoane, provenite din gratuități/diferențe de tarif și din compensații, se prevăd în bugetele locale sau ale altor instituții.

(4) Sursele de finanțare a cheltuielilor de capital pentru realizarea obiectivelor de investiții publice ale unităților administrativ-teritoriale, aferente sistemelor de transport public local sau județean de persoane, se asigură potrivit prevederilor din Legea nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Finanțarea investițiilor pentru înființarea, reabilitarea, modernizarea și/sau dezvoltarea sistemelor de transport public local sau județean de persoane se face din bugetele locale, din bugetul de stat sau din fonduri private, pe baza hotărârilor autorităților deliberative ale administrației publice locale, cu respectarea legislației în vigoare privind finanțele publice, respectiv finanțele publice locale și a legislației în vigoare privind achizițiile publice.

(6) Bunurile realizate ca urmare a investițiilor pentru reabilitarea, modernizarea și dezvoltarea sistemelor de transport public local sau județean de persoane, finanțate din fonduri proprii ale operatorilor de transport/transportatorilor autorizați, rămân în proprietatea acestora pe toată durata contractului de delegare a gestiunii. În contractul de delegare a gestiunii serviciului se vor defini categoriile de bunuri și se va preciza modul de repartiție a bunurilor de retur sau a bunurilor de preluare realizate până la încetarea, din orice cauză, a contractului de delegare a gestiunii serviciului, precum și eventualele despăgubiri.”

19. În anexă, articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Acoperirea financiară a costului călătoriilor efectuate de persoanele care beneficiază, potrivit legii, de gratuitate la titlurile de călătorie individuale se asigură din bugetul de stat, din bugetele locale, bugetele județene sau din bugetele altor instituții stabilite prin lege.

(2) Acoperirea influențelor financiare rezultate din reduceri de tarif la titlurile de călătorie individuale pentru serviciul public de transport local sau județean de persoane, aprobate pentru anumite categorii de călători de către autoritățile administrației publice locale implicate, sau acoperirea diferențelor dintre costurile înregistrate de operatorul de transport rutier/transportatorul autorizat pentru efectuarea serviciului și veniturile realizate ca urmare a vânzării titlurilor de călătorie la nivelul tarifelor impuse de vânzare către călători se asigură din bugetele locale ale comunelor, orașelor, municipiilor sau ale județelor, sub formă de compensații financiare, până la nivelul acoperirii cheltuielilor totale suportate de operator pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public plus un profit rezonabil.

(3) Compensația convenită operatorului se calculează în conformitate cu normele stabilite în anexa la Regulamentul (CE) nr. 1.370/2007, potrivit formulei:

$$C = CE + P_r - V, \text{ unde:}$$

C — compensația;

CE — total cheltuieli eligibile suportate de operator, aferente cheltuielilor de exploatare și cheltuielilor financiare pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public, fundamentate pe structura elementelor de cheltuieli prevăzută în anexa nr. 1 sau, după caz, în anexa nr. 2 la prezentele norme-cadru;

P_r — profitul rezonabil al operatorului reprezintă o rată de rentabilitate a capitalului normală pentru sectorul de activitate de transport public și care ține seama de nivelul de risc al serviciului de transport public suportat de operator;

V — total venituri obținute de operator în legătură cu prestarea serviciului de transport public, aferente veniturilor realizate din vânzarea titlurilor de călătorie, veniturilor din alte activități legate de prestarea serviciului de transport public local și veniturilor din diferențele de tarif la care operatorul este îndreptățit.

(4) Cheltuielile eligibile CE care se iau în considerare la calculul compensației C sunt cele de la poziția VI. Total cheltuieli din anexa nr. 1 sau, după caz, din anexa nr. 2 la prezentele norme-cadru.

(5) Condițiile concrete de decontare și de plată a compensației pentru acoperirea costurilor suportate de operatorul de transport/transportatorul autorizat pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public se stabilesc prin hotărârea de dare în administrare sau, după caz, prin contractul de delegare a gestiunii serviciului public de transport local sau județean de persoane.”

20. În anexă, articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Procedura de stabilire a tarifelor pentru prestarea serviciului public de transport local sau județean de persoane

se precizează în hotărârile de dare în administrare a serviciului, respectiv în contractele de delegare a gestiunii și trebuie să țină seama de următoarele reguli:

a) tarifele și compensațiile încasate de operatori în urma prestării serviciului public de transport public local sau județean de persoane trebuie să acopere cel puțin sumele investite și cheltuielile curente de întreținere și exploatare a sistemului de transport public respectiv;

b) tarifele se pot actualiza periodic prin indexare cu indicele de creștere a prețului de consum total, prin hotărâri ale autorităților locale competente;

c) condițiile care generează modificarea tarifelor sau a compensațiilor, precum și procedurile specifice aplicate pentru astfel de situații se prevăd în contractele de servicii publice;

d) modificarea tarifelor sau a compensațiilor se aprobă prin hotărâre a autorităților administrației publice locale implicate.”

21. În anexă, articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Operatorii de transport/Transportatorii autorizați care prestează servicii publice compensate de transport beneficiază de compensații de la bugetul de stat, bugetele locale și ale altor instituții, după caz, calculate în conformitate cu prevederile art. 15 alin. (3) din prezentele norme-cadru.

(2) Categoriile de persoane beneficiare ale tarifelor de călătorie cu valoare redusă și gratuități sunt: elevii, studenții, donatorii onorifici, pensionarii și alte categorii de călători, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.”

22. În anexă, articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) În cazul operatorilor de transport/transportatorilor autorizați care prestează servicii publice de transport local de persoane și nu beneficiază de compensații, contravaloarea unei călătorii este egală cu cuantumul tarifului mediu pe călătorie, calculat și fundamentat pe structura elementelor de cheltuieli conform anexei nr. 1 la prezentele norme-cadru.

(2) În cazul operatorilor de transport rutier care prestează servicii publice de transport județean de persoane și nu beneficiază de compensații, tarifele de călătorie se stabilesc și se calculează de către consiliile județene în baza tarifului mediu pe km/loc (lei/km/loc), fundamentat pe structura elementelor de cheltuieli conform anexei nr. 2 la prezentele norme-cadru.”

23. În anexă, la articolul 20, partea introductivă a alineatului (1) și alineatul (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Stabilirea, ajustarea sau modificarea tarifelor pentru serviciile de transport local sau județean de persoane se realizează la cererea operatorilor, pe baza următoarelor documente:

.....
(2) Autoritățile locale competente pot solicita de la operatorii de transport rutier/transportatorii autorizați orice date și informații pentru clarificarea unor aspecte din propunerile de stabilire, ajustare sau modificare a tarifelor pentru serviciile publice de transport local sau județean de persoane.”

24. În anexă, articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — Tarifele pentru serviciile publice de transport local sau județean de persoane efectuat prin curse regulate se fundamentează fără includerea TVA în cheltuielile materiale, aceasta urmând să fie aplicată la totalul cheltuielilor rezultate plus cota de profit rezonabilă.”

25. În anexă, la capitolul V, titlul secțiunii a 2-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 2-a

Stabilirea tarifelor pentru serviciile publice de transport local de persoane”

26. În anexă, articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — Autoritățile locale competente sunt libere să stabilească tarifele de călătorie pentru serviciile publice de transport local de persoane pe care operatorii de transport/transportatorii autorizați le vor aplica călătorilor. Tarifele ce pot fi aplicate călătorilor sunt:

a) tarif de călătorie, stabilit la nivelul tarifului mediu pe călătorie și fundamentat pe structura pe elementele de cheltuieli prevăzute în anexa nr. 1 la prezentele norme-cadru, caz în care călătorii plătesc contravaloarea totală a serviciului de transport;

b) tarif de călătorie, stabilit și impus unilateral de către autoritatea locală competentă pe criteriile sociale pentru toți călătorii, fără a fi necesară fundamentarea nivelului acestuia, caz în care călătorii plătesc un nivel sub costurile reale, iar operatorul este îndreptățit să încaseze compensația și, după caz, diferențele de tarif aferente gratuităților și tarifelor reduse stabilite pentru anumite categorii de persoane;

c) tarif de călătorie cu valoare redusă, stabilit de către autoritatea competentă pe criteriile de protecție socială pentru anumite categorii de călători, fără a fi necesară fundamentarea nivelului acestuia, caz în care operatorul este îndreptățit să încaseze diferențele de tarif până la nivelul tarifului de călătorie practicat și, după caz, compensațiile convenite pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public, implicit din aplicarea tarifului de călătorie prevăzut la lit. b).”

27. În anexă, la articolul 23, alineatele (1)—(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Stabilirea tarifului mediu pe călătorie pentru serviciile publice de transport local de persoane T (cm) (lei/călătorie) se face potrivit formulei:

$$T(\text{cm}) = \frac{V(t)}{N(\text{estimat căl.})} \quad (\text{lei/călătorie}), \text{ unde:}$$

T (cm) — tariful mediu pentru același gen de transport — (lei/călătorie);

V (t) — valoarea totală a serviciilor — (lei);

N (estimat căl.) — numărul estimat de călătorii — (nr. călătorii).

(2) Valoarea titlului de călătorie se stabilește la nivelul tarifului mediu pe călătorie T (cm) calculat conform alin. (1) la care se aplică TVA potrivit Codului fiscal.

(3) Stabilirea tarifelor pentru serviciile de transport public local de persoane se fundamentează pe tipurile de venituri specifice fiecărui operator de transport/transportator autorizat, respectiv: bilete, abonamente, cartele magnetice și alte tipuri de abonamente, potrivit formulelor de mai jos.”

28. În anexă, la articolul 23 alineatul (3) punctul 3.1 subpunctele 3.1.1 și 3.1.2, punctul 3.5 subpunctele 3.5.1—3.5.3 și punctul 3.6, specificația „V(t) — veniturile totale specifice tuturor activităților — (lei)” se înlocuiește cu specificația „V(t) — valoarea totală a serviciilor — (lei)”.

29. În anexă, la articolul 23 alineatul (3), punctul 3.7 se abrogă.

30. În anexă, la articolul 23 alineatul (3), partea introductivă a punctului 3.8 și litera d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„3.8. Stabilirea tarifelor la serviciile publice de transport local de persoane se determină avându-se în vedere următoarele cheltuieli:

d) cheltuielile cu personalul se fundamentează în funcție de legislația în vigoare, corelată cu principiul eficienței economice;”.

31. În anexă, la capitolul V, titlul secțiunii a 3-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 3-a

Ajustarea tarifelor pentru serviciile publice de transport local de persoane”

32. În anexă, articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Tarifele pentru serviciile publice de transport local de persoane se pot ajusta periodic, la un interval de minimum 3 luni, pe baza cererilor primite de la operatorii de transport/transportatorii autorizați, prin hotărâri ale autorităților locale competente implicate, în baza creșterii indicelui prețului de consum total față de nivelul existent la data stabilirii sau, după caz, la data precedentei aprobări.

(2) Nivelul tarifelor pentru serviciile publice de transport persoane se determină pe baza analizei situației economico-financiare a operatorilor de transport/transportatorilor autorizați, precum și a influențelor reale primite în costuri, determinate de evoluția indicelui prețului de consum total pe economie comunicat de Institutul Național de Statistică.

(3) În hotărârea de aprobare a tarifelor ajustate adoptată de către autoritatea locală competentă vor fi menționate tarifele ajustate și nivelul indicelui prețului de consum total existent la data ajustării, determinat pentru intervalul de timp scurs de la data stabilirii sau ajustării/modificării precedente, față de care se va determina nivelul ulterior al parametrului de ajustare.

(4) Ajustarea tarifelor pentru serviciile publice de transport public local de persoane se fundamentează potrivit anexei nr. 1 la prezentele norme-cadru.”

33. În anexă, la articolul 25, partea introductivă a alineatului (1) și alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Ajustarea tarifului mediu pentru serviciile publice de transport public local de persoane T (cm) (lei/călătorie) se face potrivit formulei:

(2) În cazul în care valoarea compensației nu acoperă costurile aferente activității supuse obligației tarifare, valoarea compensației pentru activitatea respectivă este egală cu diferența dintre costurile și veniturile activității respective plus un profit rezonabil.

(3) Ajustarea tarifelor pentru serviciile publice de transport public local de persoane se fundamentează pe tipurile de venituri specifice fiecărui operator de transport rutier/transportator autorizat, respectiv: bilete, abonamente, cartele magnetice și alte tipuri de abonamente, potrivit formulelor de mai jos.”

34. În anexă, la articolul 25 alineatul (3), punctul 3.7 se abrogă.

35. În anexă, la articolul 25 alineatul (3), partea introductivă a punctului 3.8 și literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„3.8. Ajustarea tarifelor la serviciile publice de transport local de persoane se determină avându-se în vedere următoarele cheltuieli:

c) cheltuielile cu întreținerea — reparațiile — piesele de schimb, anvelopele, acumulatori și alte cheltuieli se determină

avându-se în vedere cele mai mici costuri de contractare de servicii și prețuri de achiziție, luându-se în calcul influența indicelui prețului de consum total de la ultima aprobare;

d) cheltuielile cu personalul se fundamentează în funcție de legislația în vigoare, corelată cu principiul eficienței economice;”.

36. În anexă, la capitolul V, titlul secțiunii a 4-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 4-a

Modificarea tarifelor pentru serviciile publice de transport local de persoane”

37. În anexă, articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — (1) Tarifele pentru serviciile publice de transport local de persoane se pot modifica, prin hotărâri ale autorităților locale competente, pe baza cererilor primite de la operatorii de transport/transportatorii autorizați, în cazurile care conduc la modificarea majoră a costurilor ori condițiilor de exploatare, care determină modificarea nivelului tarifelor cu o influență mai mare decât cea determinată de influența indicelui prețului de consum total.

(2) Modificarea tarifelor pentru serviciile publice de transport local de persoane se fundamentează potrivit anexei nr. 1 la prezentele norme-cadru.

(3) Tarifele pot fi modificate în următoarele situații:

a) la modificarea majoră a unuia sau a mai multor elemente de cheltuieli, determinată de modificarea prețurilor de achiziție din piață, a condițiilor de exploatare sau a obligațiilor de serviciu public, care au o influență în creșterea nivelului tarifelor mai mare decât cea determinată de influența indicelui prețului de consum total calculat pe o perioadă de 3 luni consecutive anterioare datei cererii de modificare;

b) la modificarea cheltuielilor cu amortizarea/redevența, ca urmare a punerii în funcțiune a unor mijloacelor fixe rezultate din investițiile realizate în instalații, echipamente și mijloace de transport pentru îmbunătățirea calitativă a serviciului și numai după înregistrarea acestora în contabilitate;

c) la modificarea structurii tarifului, ca urmare a introducerii unor noi elemente de cheltuieli ori a eliminării sau modificării nivelului acestora, survenite prin efectul legii, ce au influență în costurile totale ale operatorului de transport/transportatorului autorizat.”

38. În anexă, la articolul 27, partea introductivă a alineatului (1) și alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Modificarea tarifului mediu pentru serviciile publice de transport local de persoane T(cm(1)) (lei/călătorie) se face potrivit formulei:

(2) În cazul în care valoarea compensației nu acoperă costurile aferente activității supuse obligației tarifare, valoarea compensației pentru activitatea respectivă este egală cu diferența dintre costurile și veniturile activității respective plus un profit rezonabil.

(3) Modificarea tarifelor pentru serviciile publice de transport local de persoane se fundamentează pe tipurile de venituri specifice fiecărui operator de transport rutier/transportator autorizat, respectiv: bilete, abonamente, cartele magnetice și alte tipuri de abonamente, potrivit formulelor de mai jos.”

39. În anexă, la articolul 27 alineatul (3), punctul 3.7 se abrogă.

40. În anexă, la articolul 27 alineatul (3), partea introductivă a punctului 3.8 și literele a), c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„3.8. Modificarea tarifelor la serviciile publice de transport local de persoane se determină avându-se în vedere următoarele cheltuieli:

a) cheltuielile cu combustibilii și lubrifiantii se determină avându-se în vedere prețurile de achiziție în vigoare și consumurile normate standard, luându-se în calcul modificarea acestora cu o influență în tarif mai mare decât cea a indicelui prețurilor de consum total calculat pe o perioadă de 3 luni consecutive anterioare datei solicitării de modificare;

c) cheltuielile cu întreținerea — reparațiile — piesele de schimb, anvelopele, acumulatori și alte cheltuieli se determină avându-se în vedere modificarea acestora cu o influență mai mare decât cea a indicelui prețurilor de consum total pe o perioadă de 3 luni consecutive;

d) cheltuielile cu personalul se fundamentează în funcție de legislația în vigoare, corelată cu principiul eficienței economice.”

41. În anexă, la capitolul V, după secțiunea a 4-a se introduce o nouă secțiune, secțiunea a 5-a, cu următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 5-a

Stabilirea, ajustarea și modificarea tarifelor pentru serviciile publice de transport județean de persoane

Art. 271. — (1) Tarifele de călătorie pentru serviciile publice de transport județean de persoane efectuat cu autobuze prin curse regulate se stabilesc, prin calcul, de către consiliile județene în baza tarifului mediu pe km/loc oferit de către operatorul de transport rutier desemnat câștigător al procedurii competitive desfășurate în conformitate cu prevederile Legii nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pe traseul județean sau, după caz, pe grupa de trasee județene operatorii de transport rutier vor aplica mai multe tarife de călătorie stabilite de către consiliile județene în funcție de nivelul tarifului mediu pe km/loc aferent tranșei de distanță sau, după caz, zonei kilometrice respective.

(3) Tarifele de călătorie se stabilesc pe distanțele dintre stațiile publice în care are loc îmbarcarea/debarcarea călătorilor conform traseelor din programul de transport județean, pe parcursul dus și întors al autobuzelor.

Art. 272. — (1) Nivelul tarifelor de călătorie se determină după cum urmează:

a) operatorii de transport rutier ofertează și fundamentează, pe structura elementelor de cheltuieli prevăzute în anexa nr. 2 la prezentele norme-cadru, nivelul tarifului mediu pe km/loc, potrivit formulei:

$$T_m \text{ (km/loc)} = \frac{V(t)}{N \text{ (km)} \times \text{Cap.}m \text{ (loc)}} \text{ (lei//km/loc), unde:}$$

— tariful mediu pe km/loc (lei/km/loc);

V(t) — valoarea totală a serviciului, poz. VIII din anexa nr. 2 la prezentele norme-cadru (lei);

N (km) — numărul total de kilometri planificați anual, poz. IX din anexa nr. 2 la norme-cadru (km);

Cap.m (loc) — capacitatea medie de transport, poz. XI din anexa nr. 2 la norme-cadru, care se calculează potrivit formulei:

$$\text{Cap.}m \text{ (loc)} = \frac{\text{Cap.}1 + \text{Cap.}2 + \dots + \text{Cap.}N}{A_N} \times k, \text{ unde:}$$

Cap. 1 — capacitatea de transport a autobuzului 1 (nr. locuri);

Cap. 2 — capacitatea de transport a autobuzului 2 (nr. locuri);

Cap. n — capacitatea de transport a autobuzului N (nr. locuri);

A_N — numărul total de autobuze;

$k = 70\%$ — grad mediu de ocupare a locurilor în autobuz;

b) consiliile județene stabilesc tranșe de distanțe/zona kilometrice egale și în număr par, cu o abatere de ± 2 km, pe toată lungimea traseului/grupa de trasee. De exemplu, pe un traseu de 60 de km se pot stabili două tranșe de distanță de 30 de km, 4 tranșe de 20 de km, 6 tranșe de 10 km etc.;

c) consiliile județene stabilesc coeficienții α , de ajustare pozitivă și negativă, a tarifului mediu pe km/loc T_m (km/loc) pe tranșe de distanțe/zona kilometrice, în funcție de gradul de încărcare cu călători a autobuzului care, de regulă, este mai mare în primii 10—15 km și de consumul urban și extraurban de combustibil. De exemplu, pe un traseu de 60/km se pot stabili doi coeficienți de ajustare $\alpha_1 = 1,2$ și $\alpha_2 = 0,8$, patru coeficienți de ajustare $\alpha_1 = 1,2$, $\alpha_2 = 1,1$, $\alpha_3 = 0,9$ și $\alpha_4 = 0,8$ etc. Coeficienții de ajustare din exemplul precedent sunt stabiliți convențional prin luarea în considerare a unor costuri de exploatare cu 20% mai mari în zona urbană. Consiliile județene pot stabili și alte valori ale coeficienților de ajustare, în funcție de condițiile concrete din trafic, precum deplasarea autobuzului în rampă;

d) consiliile județene stabilesc tarifele medii pe loc/km T_m (km/loc), pe parcursul dus al autobuzului, corespunzătoare fiecărei tranșe de distanță/zona kilometrice. De exemplu, pe traseul de 60 de km, tarifele medii pe loc/km, prin aplicarea primilor coeficienți de ajustare de la lit. c), se calculează:

T_{m1} (km/loc) $_{0-30\text{ km}} = T_m$ (km/loc) $\times \alpha_1 = T_m$ (km/loc) $\times 1,2$

T_{m2} (km/loc) $_{30-60\text{ km}} = T_m$ (km/loc) $\times \alpha_2 = T_m$ (km/loc) $\times 0,8$

e) consiliile județene stabilesc tarifele de călătorie T_c , pe parcursul dus al autobuzului, corespunzătoare distanțelor dintre stațiile publice de îmbarcare-debarcare a călătorilor. De exemplu, pe traseul de 60 de km, tariful de călătorie până la:

(i) stația nr. 1 aflată în zona tranșei de distanță T_{m1} (km/loc) $_{0-30\text{ km}}$, la 5 km distanță de capătul de traseu, se calculează potrivit formulei:

T_c stația nr. 1 = T_{m1} (km/loc) $_{0-30\text{ km}} \times 5$ (lei/călătorie)

(ii) stația nr. 8 aflată la 40 km distanță de capătul de traseu, din care 30 de km în zona tranșei de distanță nr. 1 și 10 km în zona tranșei de distanță nr. 2, se calculează potrivit formulei:

T_c stația nr. 8 = T_{m1} (km/loc) $_{0-30\text{ km}} \times 30 + T_{m2}$ (km/loc)

$_{30-60\text{ km}} \times 10$ (lei/călătorie)

(iii) între două stații intermediare aflate la 15 km distanță, din care 10 km în tranșa de distanță nr. 1 și 5 km în tranșa de distanță nr. 2, se calculează potrivit formulei:

T_c stații intermediare = T_{m1} (km/loc) $_{0-30\text{ km}} \times 10 + T_{m2}$ (km/loc) $_{30-60\text{ km}} \times 5$ (lei/călătorie)

(2) Tarifele de călătorie pentru parcursul întors al autobuzului se stabilesc de către consiliile județene în mod similar tarifulor de călătorie pentru parcursul dus al autobuzului, potrivit prevederilor alin. (1) lit. c)—e).

Art. 27³. — Tarifele de călătorie pot fi aprobate de către consiliile județene după cum urmează:

a) la nivelul tarifulor de călătorie determinate conform prevederilor art. 27² alin. (1) lit. e), caz în care călătorii plătesc contravaloarea totală a serviciului de transport;

b) la un nivel mai mic decât nivelul tarifulor de călătorie determinate conform prevederilor art. 27² alin. (1) lit. e), stabilit pe criterii sociale, caz în care operatorul de transport este îndreptățit să încaseze compensația și diferențele de tarif

aferele gratuităților și tarifulor reduse stabilite pentru anumite categorii de persoane aprobate prin norme generale și/sau hotărâri ale consiliului județean.

Art. 27⁴. — (1) Compensația cuvenită operatorului de transport rutier pentru prestarea serviciului public de transport județean de persoane în condițiile respectării obligațiilor se calculează conform prevederilor art. 15.

(2) Sumele anuale ce urmează a fi plătite operatorului de transport rutier cu titlu de diferențe de tarif și de compensație se aprobă de către consiliul județean, în funcție de estimările inițiale și vor putea fi supuse rectificărilor ulterioare de buget, în vederea asigurării necesarului de sume până la sfârșitul anului.

(3) Condițiile concrete de decontare și de plată a diferențelor de tarif pentru tarifele reduse și gratuitățile aprobate de către consiliul județean și a compensației și pentru acoperirea costurilor suportate de operatorul de transport rutier pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public se stabilesc prin contractul de delegare a gestiunii serviciului public de transport județean de persoane.

Art. 27⁵. — (1) Ajustarea și modificarea nivelului tarifului mediu pe km/loc pentru serviciile publice de transport județean de persoane se fac, în situațiile prevăzute la art. 24 și 26, potrivit formulei:

T_m (1) (km/loc) = T_m (0) (km/loc) + Delta (lei/km/loc), unde:

T_m (1) (km/loc) — tariful mediu ajustat sau, după caz, tariful mediu modificat (lei/km/loc);

T_m (0) (km/loc) — tariful mediu actual (lei/km/loc);

Delta (km/loc) — creșterea cheltuielilor totale determinată de influențele reale primite în costuri (lei).

(2) Nivelul tarifului mediu ajustat/modificat T_m (1) (km/loc) se fundamentează de către operatorii de transport rutier, pe structura elementelor de cheltuieli prevăzută în anexa nr. 2 la prezentele norme-cadru.

(3) Ajustarea și modificarea tarifului mediu pe km/loc se aprobă de către consiliul județean la cererea operatorilor de transport rutier, pe baza documentelor prevăzute art. 20 și a indicațiilor prevăzute la art. 25 alin. (3) pct. 3.8 sau, după caz, art. 27 alin. (3) pct. 3.8.

(4) Tarifele de călătorie T_c se recalculază și se aprobă de către consiliile județene în funcție de nivelul tarifului mediu ajustat/modificat T_m (1) (km/loc)."

42. În anexă, articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — Orice tarif privind transportul public local și județean de persoane se poate stabili, ajusta sau modifica de către autoritățile locale competente, numai pe baza prezentelor norme-cadru, care se vor adapta corespunzător în funcție de condițiile concrete și specifice ale fiecărui operator de transport/transportator autorizat.”

43. În anexă, articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentele norme-cadru.”

44. Anexa la normele-cadru, care devine anexa nr. 1, se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

45. După anexa nr. 1 la normele-cadru se introduce o nouă anexă, anexa nr. 2, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice,

Ionel Tesaru

STRUCTURA

pe elemente de cheltuieli pentru stabilirea, ajustarea sau modificarea tarifului mediu pentru serviciul public de transport local de persoane efectuat prin curse regulate

Nr. crt.	ELEMENTE DE CHELTUIELI	Valori anuale - lei -		
		Stabilire	Ajustare	Modificare
I.	Cheltuieli materiale:			
	Carburanți			
	Energie electrică			
	Amortizare			
	Service auto (întreținere-reparații)			
	Schimb ulei			
	Schimb filtru			
	Schimb antigel			
	Piese de schimb			
	Alte cheltuieli materiale			
II.	Cheltuieli cu taxe/impozite și autorizații			
	Inspekția tehnică periodică			
	Asigurare de răspundere civilă auto obligatorie			
	Asigurare CASCO			
	Impozit pe mijloc de transport			
	Impozit pe terenuri pentru parcare			
	Impozit pe clădiri			
	Redevență			
	Taxă de mediu			
	Alte cheltuieli cu taxe/impozite și autorizații			
III.	Cheltuieli cu salariile personalului, din care:			
	- salarii			
	- contribuții sociale obligatorii			
	- alte drepturi asimilate salariilor			
IV.	Cheltuieli de exploatare (I+II+III)			
V.	Cheltuieli financiare			
VI.	Total cheltuieli (IV+V)			
VII.	Profit			
VIII.	Valoare totală servicii de transport local (VI+VII)			
IX.	Număr estimat anual de călătorii			
X.	Tarif mediu (lei/călătorie) (VIII/IX)	$\frac{T(\text{cm})=V(t)}{N(\text{estimat căl.})}$	$T(\text{cm}(1))=T(\text{cm}(0))+\text{Delta}(\text{cm})$	$T(\text{cm}(1))=T(\text{cm}(0))+\text{Delta}(\text{cm})$
XI.	T.V.A.			
XII.	Tarif mediu, inclusiv T.V.A. (lei/călătorie) (X+XI)			

NOTĂ:

Structura va fi adaptată pe elemente de cheltuieli specifice fiecărui operator de transport/transportator autorizat.

Defalcarea cheltuielilor indirecte, administrative și generale ale societății între serviciul public de transport și alte servicii/activități desfășurate de operator se poate face prin utilizarea unei chei de repartizare în funcție de ponderea cifrei de afaceri aferentă celor două categorii de activități desfășurate din total cifră de afaceri.

Pentru ajustarea sau modificarea tarifelor pentru servicii publice de transport local de persoane, în fișa de fundamentare se vor prezenta: situația actuală a cheltuielilor și veniturilor realizate pe ultimele 12 luni, creșterile acestora și situația cheltuielilor și veniturilor propuse.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

STRUCTURA
pe elemente de cheltuieli pentru stabilirea, ajustarea sau modificarea tarifului mediu pentru serviciul public de transport județean de persoane efectuat prin curse regulate

Nr. crt.	ELEMENTE DE CHELTUIELI	Valori anuale -lei-		
		Stabilire	Ajustare	Modificare
I.	Cheltuieli materiale:			
	Carburanți			
	Energie electrică			
	Amortizare			
	Service auto (întreținere-reparații)			
	Schimb ulei			
	Schimb filtru			
	Schimb antigel			
	Piese de schimb			
	Alte cheltuieli materiale			
II.	Cheltuieli cu taxe/impozite și autorizații			
	Inspecția tehnică periodică			
	Asigurare de răspundere civilă auto obligatorie			
	Asigurare CASCO			
	Licență comunitară			
	Impozit pe mijloc de transport			
	Impozit pe terenuri pentru parcare			
	Impozit pe clădiri			
	Redevență			
	Taxă de mediu			
	Alte cheltuieli cu taxe/impozite și autorizații			
III.	Cheltuieli cu salariile personalului, din care:			
	- salarii			
	- contribuții sociale obligatorii			
	- alte drepturi asimilate salariilor			
IV.	Cheltuieli de exploatare (I+II+III)			
V.	Cheltuieli financiare			
VI.	Total cheltuieli (IV+V)			
VII.	Profit			
VIII.	Valoare totală servicii de transport (VI+VII)			
IX.	Număr total de km planificați anual			
X.	Tarif mediu (lei/km) (VIII/IX)			
XI.	Cap. m. (loc)			
XII.	Tarif mediu (lei/km/loc) (X/XI)	$\frac{Tm(km/loc)}{Cap.m.(loc)}$	$Tm(km/loc(1))= Tm(km/loc(0))+ Delta(km/loc)$	$Tm(km/loc(1))= Tm(km/loc(0))+ Delta(km/loc)$
XIII.	T.V.A.			
XIV.	Tarif mediu, inclusiv T.V.A. (lei/km/loc) (XIII+XIV)			

NOTĂ:

Structura va fi adaptată pe elemente de cheltuieli specifice fiecărui operator de transport/transportator autorizat.

Defalcarea cheltuielilor indirecte, administrative și generale ale societății între serviciul public de transport și alte servicii/activități desfășurate de operator se poate face prin utilizarea unei chei de repartizare în funcție de ponderea cifrei de afaceri aferentă celor două categorii de activități desfășurate din total cifră de afaceri.

Pentru ajustarea sau modificarea tarifelor pentru serviciile publice de transport județean de persoane, în fișa de fundamentare se vor prezenta: situația actuală a cheltuielilor și veniturilor realizate pe ultimele 12 luni, creșterile acestora și situația cheltuielilor și veniturilor propuse.

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL MEDIULUI

ORDIN**pentru modificarea Ghidului de finanțare a Programului privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea infrastructurii pentru vehiculele de transport rutier nepoluant din punct de vedere energetic: stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în municipiile reședințe de județ, aprobat prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul mediului, nr. 760/2018**

Luând în considerare Referatul de aprobare al Administrației Fondului pentru Mediu nr. 560/CB din 10.04.2019 pentru modificarea Ghidului de finanțare a Programului privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea infrastructurii pentru vehiculele de transport rutier nepoluant din punct de vedere energetic: stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în municipiile reședințe de județ, aprobat prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul mediului, nr. 760/2018,

în temeiul prevederilor art. 12 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene, aprobată prin Legea nr. 163/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 19/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul mediului, emite prezentul ordin.

Art. I. — Ghidul de finanțare a Programului privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea infrastructurii pentru vehiculele de transport rutier nepoluant din punct de vedere energetic: stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în municipiile reședințe de județ, aprobat prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul mediului, nr. 760/2018, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 1 august 2018, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 6, literele c) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) analiza conformității modului de depunere a cererii de finanțare și a documentelor aferente, inclusiv a celor depuse potrivit prevederilor art. 16, conform grilei prevăzute în anexa nr. 2;

g) analiza conformității administrative și a eligibilității solicitantului din punct de vedere juridic, conform anexei nr. 3, și analiza din punct de vedere economic și tehnic a conformității documentelor și eligibilității solicitantului, conform anexei nr. 4, precum și potrivit prevederilor art. 16, după caz;”.

2. La articolul 8, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Stațiile de reîncărcare vor fi echipate cel puțin cu prize și conectori de tip 2 pentru vehicule, conform descrierii din Standardul EN62196-2, pentru încărcarea în curent alternativ și cu conectori multistandard, dintre care unul este al sistemului de reîncărcare combinat Combo 2, conform descrierii din Standardul EN62196-3, pentru încărcarea în curent continuu.”

3. La articolul 10, alineatul (3) se abrogă.

4. La articolul 11, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) studiul de fezabilitate pentru obiectivul de investiții propus este întocmit conform Hotărârii Guvernului nr. 907/2016 privind etapele de elaborare și conținutul-cadru al documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor/proiectelor de investiții finanțate din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, care să cuprindă și:

1. detalierea costurilor pentru fiecare amplasament;

2. elementele de identificare a imobilelor și stațiilor de reîncărcare pentru care se solicită finanțare, așa cum sunt descrise în cererea de finanțare și în extrasul de carte funciară;

3. motivarea, în cazul în care se consideră că nu sunt necesare studiile specifice prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 907/2016, cu modificările și completările ulterioare;

4. certificatul de urbanism și actul administrativ emis de autoritatea de mediu;”.

5. La articolul 14, litera l) se modifică și va avea următorul cuprins:

„l) studiul de fezabilitate pentru obiectivul de investiții propus, întocmit conform Hotărârii Guvernului nr. 907/2016, cu modificările și completările ulterioare, care va conține și cerințele prevăzute la art. 11 lit. e).”

6. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 16

Respingerea dosarului de finanțare

(1) Dosarul de finanțare poate fi completat, în situația în care, în cadrul procedurii de analiză, se constată că solicitantul nu a depus unul sau mai multe dintre documentele obligatorii, acestea nu sunt conforme cu forma solicitată prin ghid sau solicitantul/proiectul nu îndeplinește unul sau mai multe dintre criteriile de eligibilitate, cu condiția ca documentele depuse în completare să fie valabile și să ateste îndeplinirea criteriilor de eligibilitate la data depunerii acestora.

(2) Dosarul de finanțare poate fi completat o singură dată pentru aceeași deficiență, dintre cele prevăzute la alin. (1).

(3) În situația aplicării prevederilor alin. (1) și (2), Autoritatea aduce la cunoștința solicitanților deficiențele constatate, prin publicarea acestora pe site-ul propriu, precum și prin transmiterea unor adrese de înștiințare.

(4) Termenul în care pot fi remediate deficiențele constatate, potrivit alin. (1)—(3), este de maximum 30 de zile lucrătoare de la data publicării pe site-ul Autorității a acestora.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), termenul în care pot fi remediate deficiențele, prin depunerea avizelor conforme privind asigurarea utilităților, precum și a avizelor și acordurilor specifice, a căror obținere este prevăzută în certificatul de urbanism și care nu sunt disponibile la data depunerii dosarului de finanțare, este de maximum 180 de zile.

(6) Atrag respingerea dosarului de finanțare: neîndeplinirea criteriilor de eligibilitate și/sau lipsa remedierii, în termenul

indicat de Autoritate potrivit alin. (4)—(5), a cauzelor și deficiențelor constatate, lipsa unui document, prezentarea acestuia sub o altă formă decât cea solicitată ori ieșirea sa din perioada de valabilitate, constatate prin aplicarea prevederilor alin (1) și (2).”

7. Anexele nr. 1—4 la ghid se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1—4 la prezentul ordin.

Art. II. — Prevederile art. 16 se aplică inclusiv dosarelor de finanțare depuse până la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. III. — Completările și deficiențele remediate potrivit art. 16, efectuate în baza art. II, vor ține cont de modificările ghidului de finanțare, astfel cum sunt stabilite prin prezentul ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul mediului,

Ion Cîmpeanu,
secretar de stat

București, 18 aprilie 2019.

Nr. 393.

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 1
la ghid)

C E R E R E

de finanțare nerambursabilă

A. Date generale

Titlul proiectului .....

Denumirea solicitantului .....

Forma juridică de organizare .....

Codul de înregistrare fiscală .....

Adresa sediului social .....

Adresa la care se implementează proiectul însoțită de coordonatele GPS aferente amplasamentului .....

Reprezentant legal (numele și prenumele), act de identitate B.I./C.I. .... seria .... nr. ...., CNP ....., tel.: .....

Responsabil de proiect (numele și prenumele), act de identitate B.I./C.I. .... seria .... nr. ...., CNP ....., tel.: .....

B. Finanțare solicitată

Solicitantul ....., prin reprezentantul legal ....., solicită o finanțare nerambursabilă în sumă de ..... lei (în litere .....), reprezentând .....% din valoarea totală eligibilă a proiectului, pe un termen de ..... luni.

Valoarea totală a proiectului (cheltuieli eligibile + cheltuieli neeligibile) este de ..... lei (în litere .....).

Contribuția proprie reprezintă .....% din valoarea totală a cheltuielilor eligibile ale proiectului și va fi susținută financiar, din surse proprii, în cuantum de ..... lei (în litere .....).

Cheltuielile neeligibile necesare realizării în cuantum de ..... lei vor fi susținute financiar din surse proprii.

Nr. crt.	Documentul de identificare a amplasamentului stației	Adresa amplasamentului stației	Coordonatele GPS ale amplasamentului stației	Numărul punctelor de reîncărcare aferent fiecărei stații	Puterea fiecărui punct de reîncărcare	Număr de locuri de parcare asigurate
1						
....						
....						
....						

NOTĂ:

Se completează pentru fiecare stație de reîncărcare solicitată.

C. Declarație pe propria răspundere

Subsemnatul, ..., având datele de identificare menționate la lit. A. „Date generale”, reprezentant legal al solicitantului ....., declar pe propria răspundere, sub sancțiunile aplicate faptei de fals în declarații, următoarele:

a) am depus dosarul de finanțare în nume propriu;

b) avem îndeplinite obligațiile exigibile de către bugetul de stat, bugetul local și bugetul fondului pentru mediu;

c) nu suntem înregistrați cu fapte sancționate de legislația financiară și fiscală;

d) în activitatea desfășurată anterior începerii proiectului, solicitantul nu a fost condamnat pentru infracțiuni împotriva mediului, prin hotărâre judecătorească definitivă;

e) nu mă aflu în stare de insolvență, nu mă aflu în procedură de executare silită, nu mă aflu într-o altă situație similară legal reglementată;

f) activitățile pentru care solicit finanțarea prin Proiectul ..... nu fac obiectul unui alt program de finanțare;

g) nu am desfășurat și nu desfășor activități care încalcă dispozițiile legale privind protecția mediului și nu sponsorizez activități cu efect negativ asupra mediului;

h) nu am obținut și nu sunt pe cale să obțin finanțare prin proiecte ori programe finanțate din alte fonduri publice, inclusiv fonduri comunitare, pentru realizarea investiției care urmează a fi efectuată prin Program;

i) am depus întreaga documentație, conform cerințelor „Programului privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea infrastructurii pentru vehiculele de transport rutier nepoluant din punct de vedere energetic: stațiilor de reîncărcare pentru vehicule electrice în municipiile reședințe de județ” (Program), aprobat prin .....

j) finanțarea nerambursabilă solicitată, în situația aprobării și acordării, va fi utilizată în mod exclusiv pentru scopurile declarate în prezenta cerere de finanțare și în celelalte documente cuprinse în dosarul de finanțare;

k) am luat cunoștință de faptul că prezentarea eronată sau falsă a datelor și informațiilor conținute în prezenta cerere de finanțare și în celelalte documente cuprinse în dosarul de finanțare va duce automat la respingerea acestuia ori la neselectarea proiectului sau, ulterior, la returnarea integrală a sumei primite ca finanțare în cadrul Proiectului .....

l) terenul pus la dispoziție pentru realizarea proiectului se află în:

- proprietatea solicitantului
- administrarea solicitantului

m) terenul pus la dispoziție pentru realizarea proiectului este liber de sarcini, nu face obiectul unui litigiu în curs de soluționare la instanțele judecătorești, nu face obiectul vreunei revendicări potrivit unei legi speciale sau dreptului comun, nu face obiectul procedurii de expropriere pentru cauză de utilitate publică;

n) pentru operarea stațiilor de reîncărcare achiziționate prin Program, se vor respecta prevederile aplicabile din regulamentele privind ajutorul de stat;

o) stațiile de reîncărcare instalate prin Program vor permite accesul permanent și nediscriminatoriu publicului;

p) stațiile de reîncărcare instalate prin Program vor fi semnalizate corespunzător cu următorul panou de informare care va fi menținut și întreținut în bună stare pe toată durata de implementare și monitorizare a proiectului;

Figura 1*): Panou de informare

q) stațiile de reîncărcare vor respecta standardul IEC 61851 (Sistem de încărcare conductivă pentru vehicule electrice);

r) stațiile de reîncărcare vor fi echipate cel puțin cu prize și conectori de tip 2 pentru vehicule, conform descrierii din Standardul EN62196-2, pentru încărcarea în curent alternativ și cu conectori multistandard, dintre care unul este al sistemului de reîncărcare combinat Combo 2, conform descrierii din Standardul EN62196-3, pentru încărcarea în curent continuu;

s) implementarea proiectului va asigura un minim de locuri de parcare, cel puțin egal cu numărul punctelor de reîncărcare solicitate, destinate exclusiv încărcării vehiculelor electrice marcate cu culoarea verde, cu imaginea din panoul de informare de la art. 11 lit. h) din ghidul de finanțare. Marcajul se va menține pe toată perioada de implementare și monitorizare a proiectului;

t) stațiile de reîncărcare vor dispune de un acces deschis de management și operare care să permită identificarea locației, monitorizarea în timp real a funcționalității, disponibilității, cantitatea de energie transferată. De asemenea, acest acces trebuie să permită interconectarea și comunicarea cu alte instalații similare în timp real;

u) stațiile de reîncărcare vor comunica prin protocol de tip OCPP — Open Charge Point Protocol — minimum 1.5 și vor dispune de meniu în limba română și în limba engleză;

v) sunt de acord cu privire la prelucrarea de către Autoritate a tuturor datelor și informațiilor furnizate, precum și cu privire la transmiterea acestora către terțe instituții sau persoane juridice în vederea verificării îndeplinirii tuturor obligațiilor și clauzelor prevăzute în ghidul de finanțare sau în scopul elaborării de situații și statistici.

Subsemnatul, ..., înțelegând că orice omisiune sau incorectitudine în prezentarea informațiilor în scopul de a obține avantaje patrimoniale sau de orice altă natură este pedepsită conform legii, declar că nu am furnizat informații false în documentele prezentate și îmi asum responsabilitatea datelor conținute în prezenta cerere de finanțare și în toate celelalte documente cuprinse în dosarul de finanțare depus, inclusiv documentele financiare, garantând, de asemenea, că datele furnizate sunt actuale, reale, corecte și complete.

Prin semnarea prezentei cereri de finanțare și aplicarea ștampilei confirmăm că am înțeles și ne-am însușit în integralitate conținutul acesteia.

Numele, prenumele și funcția reprezentantului legal

.....

Semnătura reprezentantului legal și ștampila solicitantului

.....

Numele, prenumele și funcția responsabilului de proiect

.....

Semnătura responsabilului de proiect

.....

*) Figura 1 este reprodusă în facsimil.

GRILĂ
pentru analiza conformității modului de depunere a cererii de finanțare
și a documentelor aferente

Solicitant: .....

Localitatea/Județul: .....

Nr. de înregistrare la Administrația Fondului pentru Mediu a dosarului de finanțare: .....

Suma solicitată: ..... (lei)

Etapa I

Nr. crt.	Conformitate	Îndeplinire criterii		Observații
		Da	Nu	
1.	Dosarul a fost depus în cadrul sesiunii de depunere.			
2.	Dosarul conține două exemplare: original și copie.			
3.	Exemplarul depus în copie este conform cu exemplarul depus în original.			
4.	Documentele depuse de solicitanți sunt legate, numerotate și opisate.			

Etapa II — Propunere respingere, cu posibilitate de remediere a motivelor în baza art. 16 alin. (1) din ghid

	Propus spre remediere	Motive	Semnătura și data
Evaluator			

Etapa III — Analiza remedierii motivelor în baza art. 16 alin. (1) din ghid

Documente prezentate	Remedierea motivelor de respingere evidențiate în etapa I	Observații

Etapa IV — Rezultatul analizei conformității modului de depunere a cererii de finanțare și a documentelor aferente

PROPUNERE: SELECTAT/NESELECTAT

.....

(numele și prenumele)

Semnătura: .....

Data: .....

NOTĂ:

Neîndeplinirea criteriilor de conformitate, inclusiv după aplicarea prevederilor art. 16, atrage respingerea cererii de finanțare.

Persoana care completează prezenta anexă poate fi oricare dintre membrii comisiei, inclusiv președintele și secretarul.

Conformitate administrativă și criterii de eligibilitate	Îndeplinirea criteriului de eligibilitate									
	Evaluator 1			Evaluator 2			Evaluator 3			
	Da	Nu	Comentarii	Da	Nu	Comentarii	Da	Nu	Comentarii	
II. ELIGIBILITATE										
2.1.	Terenul pus la dispoziție pentru realizarea proiectului este liber de sarcini, nu face obiectul unui litigiu în curs de soluționare la instanțele judecătorești, nu face obiectul vreunei revendicări potrivit unei legi speciale sau dreptului comun, nu face obiectul procedurii de expropriere pentru cauză de utilitate publică, conform declarației pe propria răspundere din cererea de finanțare — lit. C.									
2.2.	Nu a obținut și nu este pe cale să obțină finanțare prin proiecte ori programe finanțate din alte fonduri publice, inclusiv fonduri comunitare, pentru realizarea investiției care urmează a fi realizate prin Program, conform declarației pe propria răspundere din cererea de finanțare — lit. C.									
2.3.	Nu se află în stare de insolvență conform prevederilor legale, nu se află în procedură de executare silită, nu se află într-o altă situație similară legal reglementată conform declarației pe propria răspundere din cererea de finanțare — lit. C.									
2.4.	Nu a desfășurat și nu va desfășura activități care încalcă dispozițiile legale privind protecția mediului și nu sponsorizează activități cu efect negativ asupra mediului conform declarației pe propria răspundere din cererea de finanțare — lit. C.									
2.5.	Stațiile de reîncărcare sunt amplasate pe imobilul aflat în proprietatea/administrarea solicitantului, conform declarației pe proprie răspundere din cererea de finanțare — lit. C.									

Etapa II — Propunere respingere cu posibilitate de remediere a motivelor în baza art. 16 alin. (1) din ghid

	Propus spre remediere	Motive	Semnătura și data
Consilier juridic (nume și prenume)			
Consilier juridic (nume și prenume)			
Consilier juridic (nume și prenume)			

Președintele comisiei de acceptare (nume și prenume)	Semnătura	Data

Etapa III — Analiza remedierii motivelor în baza art. 16 alin. (1) din ghid

	Documente prezentate	Remedierea motivelor de respingere evidențiate în etapa I	Observații
Consilier juridic (nume și prenume)			
Consilier juridic (nume și prenume)			
Consilier juridic (nume și prenume)			

Conformitate administrativă și criterii de eligibilitate		Îndeplinirea criteriului de eligibilitate								
		Evaluator 1			Evaluator 2			Evaluator 3		
		Da	Nu	Comentarii	Da	Nu	Comentarii	Da	Nu	Comentarii
1.2.	Certificatul de atestare fiscală privind obligațiile de plată către bugetul de stat, emis pe numele solicitantului, de către organul teritorial de specialitate al Ministerului Finanțelor Publice, în termen de valabilitate la data depunerii dosarului, în original, în copie legalizată sau emis în spațiul privat virtual									
1.3.	Certificatul de atestare fiscală privind impozitele și taxele locale și alte venituri ale bugetului local, emis pe numele solicitantului, de către autoritatea publică locală în a cărei rază teritorială își are sediul solicitantul, în termen de valabilitate la data depunerii dosarului, în original sau în copie legalizată									
1.4.	Certificatul de atestare privind obligațiile la Fondul pentru mediu, emis pe numele solicitantului, de către Autoritate, în termen de valabilitate la data depunerii dosarului, în original sau în copie legalizată									
1.5.	Declarație pe propria răspundere din care să rezulte dacă TVA-ul aferent proiectului este recuperabil, rambursabil sau compensat prin orice mijloace conform prevederilor legale									
1.6.	Solicitantul a depus studiu de fezabilitate, întocmit conform Hotărârii Guvernului nr. 907/2016, cu modificările și completările ulterioare*, care va conține și cerințele prevăzute la art. 11 lit. e).									
II. ELIGIBILITATE										
2.1.	Are îndeplinite obligațiile de plată a taxelor, impozitelor, amenzilor și contribuțiilor către bugetul de stat, bugetele locale, bugetul Fondului pentru mediu, conform prevederilor legale în vigoare.									
2.2.	Nu este înregistrată cu fapte sancționate de legislația financiară și fiscală.									
2.3.	Conform declarației pe propria răspundere de la pct. 1.5, TVA-ul este eligibil.									
2.4.	Conform declarației pe proprie răspundere solicitantul declară că pentru operarea stațiilor de reîncărcare achiziționate prin Program, se vor respecta prevederile aplicabile din regulamentele privind ajutorul de stat.									
2.5.	Informațiile din cererea de finanțare corespund cu cele din studiul de fezabilitate prezentat.									
2.6.	Stațiile solicitate sunt prevăzute cu minimum 2 puncte de reîncărcare conform cerințelor ghidului.									
2.7.	Proiectul asigură un număr de locuri de parcare cel puțin egal cu numărul punctelor de reîncărcare pentru fiecare stație solicitată.									
2.8.	Hotărârea consiliului local privind aplicarea la Program conține aprobarea indicatorilor tehnico-economici pentru proiectul propus.									

* În condițiile în care studiul de fezabilitate a fost prezentat, dar este incomplet, se pot solicita, în scris, completări ale acestuia pe care solicitantul este obligat să le transmită în termenul precizat. În caz contrar, se consideră criteriul neîndeplinit, iar proiectul va fi propus spre respingere.

Conformitate administrativă și criterii de eligibilitate		Îndeplinirea criteriului de eligibilitate								
		Evaluator 1			Evaluator 2			Evaluator 3		
		Da	Nu	Comentarii	Da	Nu	Comentarii	Da	Nu	Comentarii
2.9.	Hotărârea consiliului local privind aplicarea la Program conține acordul privind asigurarea și susținerea contribuției financiare proprii de 10% din valoarea eligibilă a proiectului, precum și susținerea cheltuielilor neeligibile la realizarea proiectului.									
2.10.	Fiecare stație propusă prin proiect asigură încărcarea atât în curent continuu, cât și în curent alternativ.									
2.11.	Fiecare stație de reîncărcare este echipată cel puțin cu prize și conectori de tip 2 pentru vehicule, conform descrierii din standardul EN62196-2, pentru încărcarea în curent alternativ, și cu conectori multistandard, dintre care unul este al sistemului de reîncărcare combinat Combo 2, conform descrierii din Standardul EN 62196-3, pentru încărcarea în curent continuu, conform declarației pe proprie răspundere din cererea de finanțare — lit. C.									
2.12.	Stațiile de reîncărcare respectă standardul IEC 61851 (Sistem de încărcare conductivă pentru vehicule electrice), conform declarației pe proprie răspundere din cererea de finanțare — lit. C.									
2.13.	Stațiile de reîncărcare sunt dotate cu un acces deschis de management și operare, conform declarației pe propria răspundere din cererea de finanțare — lit. C.									
2.14.	Stațiile de reîncărcare comunică prin protocol de tip OCPP — Open Charge Point Protocol — minimum 1.5 și dispun de meniu în limba română și în limba engleză, conform declarației pe propria răspundere din cererea de finanțare — lit. C.									
2.15.	Stațiile de reîncărcare asigură accesul permanent și nediscriminatoriu conform declarației pe propria răspundere din cererea de finanțare — lit. C.									
2.16.	Asigură semnalizarea cu panou de informare, conform declarației pe propria răspundere din cererea de finanțare — lit. C.									

Etapă II — Propunere respingere, cu posibilitate de remediere a motivelor în baza art. 16 alin. (1) din ghid.

	Propus spre remediere	Motive
Economic 1		
Economic 2		
Economic 3		

Economic 1 (numele și prenumele)	Semnătura	Data
Economic 2 (numele și prenumele)		
Economic 3 (numele și prenumele)		
Președintele comisiei (numele și prenumele)		

	Propus spre remediere	Motive
Tehnic 1		
Tehnic 2		
Tehnic 3		

Tehnic 1 (numele și prenumele)	Semnătura	Data
Tehnic 2 (numele și prenumele)		
Tehnic 3 (numele și prenumele)		
Președintele comisiei (numele și prenumele)		

Etapa III — Analiza remedierii motivelor în baza art. 16 alin. (1) din ghid

	Documente prezentate	Remedierea motivelor de respingere evidențiate în etapa I	Observații
Economic 1			
Economic 2			
Economic 3			
Tehnic 1			
Tehnic 2			
Tehnic 3			

Etapa IV — Propunere înaintare Comitet director

Rezultatul evaluării conformității documentelor/eligibilității instalatorului		
	PROPUS SPRE AVIZARE	PROPUS SPRE RESPINGERE
Economic 1		
Economic 2		
Economic 3		
Tehnic 1		
Tehnic 2		
Tehnic 3		

Concluzii: Evaluatorii economiști vor analiza următoarele puncte din grilă: 1.1—1.5 și 2.1—2.4;

Concluzii: Evaluatorii tehnici vor analiza următoarele puncte din grilă: 1.6, 2.5—2.16 și 3.

CHELTUIELI ELIGIBILE ALE PROIECTULUI						
Cheltuieli eligibile	Lei		Lei		Lei	
Valoarea totală a cheltuielilor eligibile						
Valoarea totală a cheltuielilor neeligibile						
Valoarea propusă spre finanțare						

Grila este completată integral și însușită de evaluatori, iar rezultatul final al analizei va fi completat de către președintele Comisiei conform art. 17 alin. (2) din ghid.

PROPUNERE: SELECTAT/NESELECTAT

Președintele Comisiei de analiză și selectare,

.....
(numele și prenumele)

Semnătura: .....

Data: .....

NOTE:

1. În cadrul rubricii „Îndeplinirea criteriului de eligibilitate” se bifează, după caz, cu „Da” sau „Nu” îndeplinirea/neîndeplinirea criteriului de eligibilitate respectiv și se înscriu observațiile/motivele de rigoare.

2. Neîndeplinirea criteriilor de eligibilitate, inclusiv după aplicarea prevederilor art. 16 din ghid, atrage respingerea cererii de finanțare.

3. În cazul în care opiniile evaluatorilor sunt diferite se va considera rezultat final cel care întrunește ponderea minimă de 2/3.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 7**din 21 martie 2019**

Dosar nr. 225/1/2019

Daniel Grădinaru — președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Rodica Cosma — judecător la Secția penală

Săndel Lucian Macavei — judecător la Secția penală

Simona Cristina Neniță — judecător la Secția penală

Rodica Aida Popa — judecător la Secția penală

Florentina Dragomir — judecător la Secția penală

Mirela Sorina Popescu — judecător la Secția penală

Andrei Claudiu Rus — judecător la Secția penală

Ana Hermina Iancu — judecător la Secția penală

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Maramureș în Dosarul nr. 1.005/336/2018, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a chestiunii de drept: „dacă interpretarea dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 permite, în cadrul contestației la executare formulate în baza art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, schimbarea încadrării juridice și a regimului sancționator avut în vedere la momentul judecării cauzei, ca o consecință a recalculării pedepsei «executate sau considerată ca executată», astfel recalculează, urmare aplicării dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 cu raportare la art. 43 alin. (1) și (5) din Codul penal”.

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și art. 27⁴ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința a fost prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, domnul judecător Daniel Grădinaru.

La ședința de judecată a participat doamna Monica Eugenia Ungureanu, magistrat-asistent în cadrul Secției penale, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de doamna procuror Marinela Mincă, procuror șef al Serviciului judiciar penal din cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, învederând obiectul Dosarului nr. 225/1/2019 aflat pe rolul Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, precum și faptul că au comunicat puncte de vedere asupra problemei de drept în discuție curțile de apel Bacău, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Galați, Oradea, Ploiești, Suceava, Târgu Mureș și Timișoara, precum și unele instanțe arondate.

De asemenea, s-a precizat că, în conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată opinia scrisă a specialiștilor cu privire la chestiunea de drept ce a format obiectul sesizării, fiind înaintate punctele de vedere ale Facultății de Drept a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca

și ale Facultății de Drept, Departamentul de Drept Public din cadrul Universității de Vest din Timișoara.

S-a mai referit asupra faptului că Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Serviciul judiciar penal a depus la dosar Adresa cu nr. 193/C/306/III-5/2019 prin care a depus concluzii scrise în sensul respingerii sesizării Tribunalului Maramureș.

În continuare s-a arătat că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor, la data de 28 februarie 2019, care a fost comunicat procurorului și părților, potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, constatând că nu sunt alte cereri de formulat sau excepții de invocat, a solicitat doamnei procuror Marinela Mincă să susțină punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema supusă dezbaterii în Dosarul nr. 225/1/2019.

Reprezentantul Ministerului Public a arătat că, în urma analizei de admisibilitate a sesizării efectuate în temeiul art. 475—477 din Codul de procedură penală, se impune respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării Tribunalului Maramureș, Secția penală, întrucât nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală de admisibilitate a sesizării formulate de Tribunalul Maramureș.

În analiza admisibilității sesizării, a apreciat că una dintre cele trei condiții de admisibilitate nu este îndeplinită, constând în pertinența, respectiv dependența soluționării pe fond a cauzei în care a fost invocată lămurirea chestiunii de drept.

Prin întrebarea adresată, respectiv posibilitatea valorificării reducerii de pedeapsă reglementată de art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, prin intermediul contestației la executare, atunci când aceasta vizează primul termen al recidivei, stabilit definitiv în cuprinsul unei hotărâri de condamnare, nu se tinde la interpretarea *in abstracto* a unor dispoziții legale determinate, ci la rezolvarea cauzei cu care a fost investită instanța de trimitere, ceea ce excedează competenței instanței supreme în procedura reglementată de art. 475 din Codul de procedură penală, întrucât instanța de trimitere dorește validarea propriului raționament.

De altfel, faptul că însăși instanța de trimitere nu are dificultăți de interpretare a dispozițiilor de drept procesual invocate reiese din argumentarea prezentată în susținerea punctului de vedere, inclusiv prin indicarea jurisprudenței instanței supreme, respectiv deciziile nr. 12 din 6 mai 2015 — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală și nr. VIII din 5 februarie 2007 — Secțiile Unite. Totodată, toate argumentele se regăsesc și în cuprinsul deciziilor nr. 7 din 26 aprilie 2018 și nr. 15 din 26 septembrie 2018 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

În acest context, se poate considera că instanța dorește o confirmare a soluției ce se prefigurează în cauză. În atare situație, dezlegarea ce ar putea fi dată de Înalta Curte de Casație și Justiție în prezenta procedură reprezintă rezolvarea cauzei deduse judecării, instanța de trimitere solicitând prin această dezlegare cenzurarea legalității hotărârii instanței de fond.

În concluzie, a solicitat, în temeiul art. 475—477 din Codul de procedură penală, respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării Tribunalului Maramureș, privind chestiunea de drept menționată.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a declarat dezbaterile închise, reținându-se dosarul în pronunțare.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,

asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea de ședință din data de 18 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.005/336/2018 al Tribunalului Maramureș, Secția penală, această instanță a sesizat, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prealabilă în vederea dezlegării de principiu a următoarei chestiuni de drept: „*dacă interpretarea dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 permite, în cadrul contestației la executare formulate în baza art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, schimbarea încadrării juridice și a regimului sancționator avut în vedere la momentul judecării cauzei, ca o consecință a recalculării pedepsei «executate sau considerată ca executată», astfel recalculată, urmare aplicării dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 cu raportare la art. 43 alin. (1) și (5) din Codul penal*”.

II. Expunerea succintă a cauzei

La data de 18 decembrie 2018, investit cu soluționarea contestației formulate de condamnatul I.V. împotriva Sentinței penale nr. 2.571 din 7 septembrie 2018 a Judecătoria Baia Mare, Tribunalul Maramureș, Secția penală a pus în discuție, conform art. 475 și 476 din Codul de procedură penală, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în vederea rezolvării de principiu a chestiunii de drept: „*dacă interpretarea dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 permite, în cadrul contestației la executare formulate în baza art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, schimbarea încadrării juridice și a regimului sancționator avut în vedere la momentul judecării cauzei, ca o consecință a recalculării pedepsei «executate sau considerată ca executată», astfel recalculată, urmare aplicării dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 cu raportare la art. 43 alin. (1) și (5) din Codul penal*”.

Prin Sentința penală nr. 2.571 din 7.09.2018 a Judecătoria Baia Mare, pronunțată în Dosarul nr. 1.005/336 din 2018, s-a dispus, în baza art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, respingerea contestației la executare formulată de către condamnatul Iftimescu Vasiliță, aflat în executarea pedepsei de 1 an și 10 luni închisoare, aplicată prin Sentința penală nr. 715 din 30.06.2017 a Judecătoria Vișeu de Sus, definitivă prin Decizia penală nr. 69/A din 16.01.2018 a Curții de Apel Cluj.

În motivarea hotărârii, judecătoria a reținut următoarele:

Prin cererea înregistrată inițial pe rolul Judecătoria Vișeu de Sus la data de 25.05.2018 cu nr. de dosar 1.005/336/2018 — și ulterior declinată în favoarea Judecătoria Baia Mare, prin sentința penală nr. 349 din 7.06.2018, petentul I.V. a solicitat micșorarea sau recalcularea restului de pedeapsă rămas de executat din pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare aplicată prin Sentința penală nr. 249 din 15.10.2012 a Judecătoria Vișeu de Sus, pronunțată în Dosarul nr. 1.762/336/2012, definitivă prin Decizia penală nr. 1.854 din 27.12.2012 a Curții de Apel Cluj, prin aplicarea DCD nr. 7/2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție din 26.04.2018 cu referire la art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 modificată prin art. 1 pct. 3 din Legea nr. 169/2017. De asemenea, a solicitat anularea mandatului de executare a pedepsei închisorii de 1 an și 8 luni emis în baza Sentinței penale nr. 715 din 30.06.2017 a Judecătoria Vișeu de Sus,

definitivă prin Decizia penală nr. 69 din 16.01.2018 a Curții de Apel Cluj și emiterea unui nou mandat de executare a pedepsei la data rămânerii definitive a hotărârii ce se va pronunța în prezentul dosar, pentru o perioadă de 8 luni de închisoare, fiind pedeapsa aplicată prin Sentința penală nr. 815/2017.

Ulterior declinării și înregistrării cauzei pe rolul Judecătoria Baia Mare, la dosar s-a depus o precizare de către apărătorul petentului, în care s-a reiterat petitul din cererea inițială, iar în subsidiar, în situația admiterii contestației la executare, s-a solicitat liberarea condiționată a petentului, în raport cu dispozițiile art. 100 alin. (1), (3), (5), (6) și următoarele din Codul penal și ale art. 95—97 din Legea nr. 254/2013.

În probațiune, s-au solicitat relații de la unitățile de penitenciar unde a fost încarcerat petentul și s-a atașat Dosarul nr. 787/336/2017 al Judecătoria Vișeu de Sus.

Din analiza actelor și lucrărilor dosarului, instanța de fond a reținut în fapt următoarele:

În urma verificărilor efectuate în cauză, s-a stabilit faptul că petentul se află în executarea pedepsei rezultante de 1 an și 10 luni închisoare, aplicată prin Sentința penală nr. 715 din 30.06.2017, definitivă prin Decizia penală nr. 69/A din 16.01.2018 a Curții de Apel Cluj, în baza căreia s-a emis mandatul de executare a pedepsei nr. 782 din 17.01.2018. Astfel, la pedeapsa de 8 luni închisoare aplicată prin această hotărâre, în baza art. 43 alin. (1) din Codul penal, s-a adăugat restul de 425 de zile neexecutate din pedeapsa aplicată prin Sentința penală nr. 249 din 15.10.2012 a Judecătoria Vișeu de Sus, definitivă prin Decizia penală nr. 1.854 din 27.12.2012 a Curții de Apel Cluj.

De asemenea, a rezultat că, drept urmare a pedepsei de 2 ani și 6 luni închisoare, aplicată prin Sentința penală nr. 249 din 15.10.2012 a Judecătoria Vișeu de Sus, pronunțată în Dosarul nr. 1.762/336/2012, definitivă prin Decizia penală nr. 1.854 din 27.12.2012 a Curții de Apel Cluj, în perioada 24.07.2012—18.10.2013, petentul a executat un număr de 451 de zile în condiții necorespunzătoare, putând astfel beneficia de 90 de zile câștig conform Legii nr. 169/2017.

Potrivit art. 55¹ alin. (1) din Legea nr. 254/2013, astfel cum a fost introdus prin Legea nr. 169/2017, „la calcularea pedepsei executate efectiv se are în vedere, indiferent de regimul de executare a pedepsei, ca măsură compensatorie, și executarea pedepsei în condiții necorespunzătoare, caz în care, pentru fiecare perioadă de 30 de zile executate în condiții necorespunzătoare, chiar dacă acestea nu sunt consecutive, se consideră executate, suplimentar, 6 zile din pedeapsa aplicată”. Totodată, potrivit alin. (8) al aceluiași articol, „perioada pentru care se acordă zile considerate ca executate în compensarea cazării în condiții necorespunzătoare se calculează începând cu 24 iulie 2012”.

Aceste dispoziții legale sunt aplicabile pedepselor ce se află în curs de executare, iar nu pedepselor definitiv executate, efectul fiind scăderea efectivă din durata pedepsei pe care o execută a câte 6 zile pentru fiecare perioadă de 30 de zile executate în condiții necorespunzătoare. Zilele executate raportat la care se calculează zilele câștig este necesar să facă parte din pedeapsa aplicată, ce se află în curs de executare.

Potentul practic a solicitat acordarea zilelor compensatorii pentru mandatul nr. 914 din 19.06.2012 emis în baza Sentinței penale nr. 249 din 15.10.2012 a Judecătoria Vișeu de Sus, pronunțată în Dosarul nr. 1.762/336/2012, definitivă prin Decizia penală nr. 1.854 din 27.12.2012 a Curții de Apel Cluj.

În pedeapsa pe care o execută în prezent petentul este cuprins doar restul de 425 de zile rămase neexecutate din pedeapsa stabilită prin Sentința penală nr. 249 din 15.10.2012 a Judecătoria Vișeu de Sus. Aceasta, întrucât, spre deosebire de regulile privind tratamentul sancționator al concursului, care presupun contopirea pedepselor în integralitatea lor aplicate

pentru infracțiuni concurente, prin aplicarea celei mai grele cu adăugarea unui spor obligatoriu, în cazul recidivei postcondamnatorii, tratamentul sancționator se realizează între pedeapsa nou aplicată și restul rămas neexecutat din pedeapsa anterioară, doar acesta din urmă fiind cuprins în pedeapsa rezultantă, iar nu și perioada executată până la momentul liberării condiționate.

Față de cele anterior arătate, dispozițiile art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 nu dispun asupra micșorării pedepselor definitiv aplicate, ci vizează punerea în executare a pedepsei închisorii în spațiile de cazare asigurate de stat, respectiv considerarea ca executate suplimentar a unui număr de 6 zile executate în condiții necorespunzătoare, măsura compensatorie reprezentând astfel temei pentru modul de calcul referitor la stabilirea fracției necesare în vederea liberării condiționate sau pentru a se dispune liberarea la termen, putând fi contestată în condițiile Legii nr. 254/2013.

La data de 26.04.2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a pronunțat Decizia nr. 7/2018, prin care a stabilit că „în interpretarea dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, pentru determinarea restului de pedeapsă rămas neexecutat în vederea aplicării tratamentului sancționator de la art. 104 alin. (2) coroborat cu art. 43 alin. (1) din Codul penal, trebuie recalculată — începând cu data de 24.07.2012 — perioada executată efectiv din pedeapsa din a cărei executare a fost dispusă liberarea condiționată anterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 prin considerarea ca executate suplimentar a zilelor calculate ca executate în considerarea condițiilor de detenție necorespunzătoare”.

Instanța de fond a apreciat că această decizie nu este aplicabilă unei contestații la executare, sesizarea fiind formulată într-o cauză de fond.

Determinarea restului de pedeapsă rămas neexecutat dintr-o pedeapsă anterioară se realizează de către judecătorul de fond, întrucât determinarea sa are implicații inclusiv asupra încadrării juridice a infracțiunii pe care o judecă, dat fiind faptul că determinarea existenței sale la momentul săvârșirii faptei noi conduce la reținerea recidivei postcondamnatorii sau postexecutorii, variante ale recidivei care conduc, implicit, la o sancționare distinctă a infracțiunii noi. Astfel, în ipoteza reținerii recidivei postexecutorii, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea nou-săvârșită se majorează cu jumătate, potrivit art. 43 alin. (5) din Codul penal, iar, în situația reținerii recidivei postcondamnatorii, se aplică tratamentul sancționator al cumulului aritmetic între pedeapsa stabilită pentru infracțiunea nou săvârșită și restul rămas neexecutat din pedeapsa anterioară, potrivit art. 43 alin. (1) din Codul penal, în acest din urmă caz pedeapsa rezultantă, astfel stabilită, intrând în autoritate de lucru judecat. Pentru aceste motive, restul rămas de executat dintr-o pedeapsă anterioară, adăugat potrivit art. 43 alin. (1) din Codul penal, prin hotărâre judecătorească definitivă, nu poate fi modificat pe calea unei contestații la executare.

Decizia nr. 7 din 26 aprilie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală privește tocmai ipoteza în care se soluționează fondul cauzei, iar instanța este chemată să determine restul de pedeapsă rămas neexecutat în vederea stabilirii încadrării juridice și a aplicării tratamentului sancționator de la art. 104 alin. (2), coroborat cu art. 43 alin. (1) din Codul penal, acesta fiind scopul pentru care Înalta Curte a stabilit că trebuie recalculată — începând cu data de 24.07.2012 — perioada executată efectiv din pedeapsa din a cărei executare a fost dispusă liberarea condiționată anterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 prin considerarea ca executate suplimentar a

zilelor calculate ca executate în considerarea condițiilor de detenție necorespunzătoare.

Aplicarea dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 în cazul cauzelor definitiv soluționate ar conduce la modificarea datei la care pedeapsa anterioară ar fi fost executată, prin reducerea momentului de final al acesteia, existând posibilitatea, de exemplu, să se constate că o pedeapsă trebuie considerată ca fiind executată anterior, cu consecința (cel puțin teoretic) ca noua infracțiune să nu fie comisă în stare de recidivă postcondamnatorie, ci în stare de recidivă postexecutorie; în acest caz, ar exista riscul schimbării încadrării juridice și aplicarea unui tratament sancționator diferit, lucru inadmisibil pe calea contestației la executare.

Petentul I.V. a fost liberat condiționat din executarea pedepsei de 2 ani și 6 luni închisoare, la data de 13.09.2013, cu un rest de 459 de zile, iar fapta pentru care s-a dispus condamnarea prin Sentința penală nr. 715 din 30.06.2018 a fost comisă la data de 9.11.2014, moment la care pedeapsa anterioară nu era considerată ca executată (recidivă postcondamnatorie). Or, dacă se vor aplica prevederile art. 55 din Legea nr. 254/2013 în sensul solicitat de către petent și se vor reduce 90 de zile din pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare, respectiv din restul rămas de executat de 459 de zile, se va ajunge în situația ca infracțiunea pentru care s-a dispus condamnarea prin Sentința penală nr. 715 din 30.06.2018 să fie săvârșită după considerarea ca executată a pedepsei de 2 ani și 6 luni închisoare (recidivă postexecutorie), împrejurare care ar implica o schimbare a regimului sancționator aplicabil și va duce implicit la o desconsiderare a autorității de lucru judecat, intervenindu-se asupra unei cauze definitiv judecate.

Petentul beneficiază de prevederile Legii nr. 169/2017, în acord cu art. 55¹ alin. (1) din Legea nr. 254/2013, urmând ca la fiecare perioadă de 30 de zile executate în condiții necorespunzătoare să îi fie considerate executate suplimentar 6 zile din pedeapsă pentru mandatul în executarea căruia se află în prezent.

Prin prisma tuturor considerentelor expuse mai sus, instanța de fond a respins contestația la executare ca neîntemeiată.

Referitor la solicitarea subsidiară, în ipoteza admiterii contestației la executare, având ca obiect liberarea condiționată a petentului, raportat la soluția de respingere a contestației la executare, acestea nu a fost analizată de către instanță.

Împotriva acestei hotărâri a formulat contestație condamnatul I.V., solicitând admiterea contestației, desființarea hotărârii de fond și, rejudecând, admiterea contestației la executare.

III. Punctul de vedere al completului care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

Procedând la examenul de admisibilitate a sesizării, Tribunalul Maramureș a apreciat că o atare sesizare este admisibilă, deoarece este investit cu judecarea cauzei în contestație și, potrivit dispozițiilor art. 552 alin. (2) din Codul de procedură penală, hotărârea pronunțată în calea de atac a contestației rămâne definitivă la data pronunțării acesteia, fiind astfel îndeplinită condiția prevăzută de art. 475 din Codul de procedură penală referitoare la soluționarea cauzei în ultimă instanță.

În speță, a fost identificată o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, și anume dacă „interpretarea dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 permite, în cadrul contestației la executare formulate în baza art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, schimbarea încadrării juridice și a regimului sancționator avut în vedere la momentul judecării cauzei, ca o consecință a recalculării pedepsei «executate sau considerată ca executată», astfel recalculată, urmare aplicării dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 cu raportare la art. 43 alin. (1) și (5) din Codul penal”.

De lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei, fiind necesar să se stabilească dacă aplicarea în cauză a dispozițiilor privind recursul compensatoriu are influență asupra stării de recidivă, asupra primului termen al stării de recidivă și asupra felului recidivei.

De lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei, dat fiind că în eventualitatea în care se apreciază întemeiată contestația condamnatului cu privire la recalcularea restului rămas neexecutat din pedeapsa care constituie primul termen al recidivei, ca urmare a aplicării dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, se pune problema care este felul recidivei (postcondamnatorie sau postexecutorie), cu implicații asupra modului de stabilire a pedepsei conform art. 43 din Codul penal.

Chestiunea de drept enunțată este nouă, deoarece asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat nici printr-un recurs în interesul legii, nici printr-o hotărâre prealabilă, potrivit art. 474 și, respectiv, art. 477 din Codul de procedură penală.

Chestiunea de drept enunțată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Opinia Tribunalului Maramureș:

În interpretarea dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, modalitatea de calcul a „pedepsei executate efectiv” se aplică atât condamnaților care se aflau în detenție la data intrării în vigoare a dispozițiilor art. 1 pct. 3 din Legea nr. 169/2017, cât și celor ce au fost deja liberați condiționat, atât timp cât aceste persoane au executat pedeapsa în condiții necorespunzătoare, ulterior datei de 24.07.2012.

Prin Decizia nr. 7 din 26 aprilie 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală s-a stabilit că „în interpretarea dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, pentru determinarea restului de pedeapsă rămas neexecutat în vederea aplicării tratamentului sancționator de la art. 104 alin. (2) coroborat cu art. 43 alin. (1) din Codul penal, trebuie recalculează — începând cu data de 24.07.2012 — perioada executată efectiv din pedeapsa din a cărei executare a fost dispusă liberarea condiționată anterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 prin considerarea ca executate suplimentar a zilelor calculate ca executate în considerarea condițiilor de detenție necorespunzătoare”.

De asemenea, potrivit Deciziei nr. 15 din 26 septembrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, „în interpretarea dispozițiilor art. 43 alin. (1) și (5) din Codul penal, prin pedeapsa «executată sau considerată ca executată», ce constituie primul termen al recidivei, se are în vedere pedeapsa recalculează ca urmare a aplicării art. 55¹ din Legea nr. 254/2013”.

Așa cum se poate observa din analiza considerentelor celor două decizii menționate anterior, situațiile examinate constituiau obiectul judecării instanței de fond, astfel încât elementele care determinau încadrarea juridică și regimul sancționator corespunzător acesteia puteau fi avute în vedere la soluționarea cauzei în raport cu toate elementele arătate în cuprinsul deciziilor de dezlegare a chestiunilor de drept pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Contestația la executare, care, într-adevăr, reprezintă singurul remediu procesual pe care îl au persoanele condamnate definitiv, pentru a putea beneficia de prevederile art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 și care reprezintă „o cauză de micșorare a pedepsei”, în sensul dispozițiilor art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, ar permite deducerea zilelor câștigate ca urmare a aplicării prevederilor art. 55¹ din

Legea nr. 254/2013 din pedeapsa rezultantă, stabilită prin hotărâre definitivă.

Determinarea restului de pedeapsă rămas neexecutat dintr-o pedeapsă anterioară se realizează cu ocazia judecării fondului cauzei, întrucât stabilirea sa are implicații inclusiv asupra încadrării juridice, dat fiind faptul că determinarea existenței și întinderii sale la momentul săvârșirii noii infracțiuni conduce la reținerea recidivei postcondamnatorii sau postexecutorii, forme de pluralitate cu regim sancționator diferit și care este avut în vedere de instanță cu ocazia judecării fondului. Or, modificarea restului de pedeapsă rămas neexecutat din pedeapsa ce constituie primul termen al recidivei, prin aplicarea dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, pe calea contestației la executare poate conduce la schimbarea formei recidivei și, implicit, a regimului sancționator, cu consecința schimbării încadrării juridice, aspecte care au intrat în sfera autorității de lucru judecat. De altfel, în legătură cu acest aspect, trebuie semnalat faptul că pot exista situații când pedeapsa stabilită pentru infracțiunea care era săvârșită în forma recidivei postcondamnatorii ar fi situată sub limita legală cerută de recidiva postexecutorie, aspect care, de asemenea, a intrat sub autoritate de lucru judecat. Or, acest aspect ar putea crea situații de discriminare pozitivă între condamnații definitiv pentru infracțiuni săvârșite în forma recidivei postcondamnatorii și ca urmare a aplicării dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 pe calea contestației la executare să li se modifice restul rămas neexecutat, cu consecința schimbării încadrării formei recidivei, dar care să nu aibă individualizată pedeapsa care constituie al doilea termen al recidivei postexecutorii în limitele legale cerute de regimul sancționator al acesteia, și inculpații care nu sunt judecați definitiv, iar pedeapsa pentru al doilea termen al recidivei va fi stabilită în condițiile legale privind sancționarea acestei forme de recidivă.

Având în vedere aceste aspecte, s-a apreciat că recalcularea pedepsei „executate sau considerată ca executată” astfel recalculează ca urmare a aplicării dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 cu raportare la art. 43 alin. (1) și (5) din Codul penal nu ar permite în cadrul contestației la executare schimbarea încadrării juridice și regimul sancționator avut în vedere la momentul judecării cauzei, beneficiul dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 putând fi obținut raportat la pedeapsa rezultantă, fiind un beneficiu la liberarea condiționată.

De altfel, în expunerea de motive a Legii nr. 169/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, s-a menționat ca în primul rând „acest mecanism să opereze în cadrul instituției liberării condiționate”, cu referire la acordarea zilelor compensatorii pentru executarea pedepsei în condiții necorespunzătoare.

Totodată, în sprijinul argumentului că în cadrul contestației la executare nu pot fi rediscutate chestiuni care vizează încadrarea juridică, menționăm Decizia nr. 12/2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, precum și Decizia nr. VIII din 5 februarie 2007, care își păstrează valabilitatea în materia contestației la executare, care au statuat în mod obligatoriu imposibilitatea schimbării încadrării juridice în faza executării pedepselor definitive.

IV. Punctele de vedere ale procurorului și părții asupra chestiunii de drept supuse dezlegării

Opiniile reprezentantului Ministerului Public și apărătorului condamnatului contestatar au fost în sensul că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este admisibilă.

V. Dispoziții legale incidente

Art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal:

„Compensarea în cazul cazării în condiții necorespunzătoare

Art. 55¹ — (1) *La calcularea pedepsei executate efectiv se are în vedere, indiferent de regimul de executare a pedepsei, ca măsură compensatorie, și executarea pedepsei în condiții necorespunzătoare, caz în care, pentru fiecare perioadă de 30 de zile executate în condiții necorespunzătoare, chiar dacă acestea nu sunt consecutive, se consideră executate, suplimentar, 6 zile din pedeapsa aplicată.*

(2) În sensul prezentului articol, se consideră condiții necorespunzătoare cazarea unei persoane în oricare centru de detenție din România care a avut lipsuri la condițiile impuse de standardele europene.

(3) În sensul prezentului articol, se consideră executare a pedepsei în condiții necorespunzătoare cazarea în oricare dintre situațiile următoare:

a) cazarea într-un spațiu mai mic sau egal cu 4 mp/deținut, care se calculează, excluzând suprafața grupurilor sanitare și a spațiilor de depozitare a alimentelor, prin împărțirea suprafeței totale a camerelor de deținere la numărul de persoane cazate în camerele respective, indiferent de dotarea spațiului în cauză;

b) lipsa accesului la activități în aer liber;

c) lipsa accesului la lumină naturală sau aer suficient ori disponibilitatea de ventilație;

d) lipsa temperaturii adecvate a camerei;

e) lipsa posibilității de a folosi toaleta în privat și de a se respecta normele sanitare de bază, precum și cerințele de igienă;

f) existența infiltrațiilor, igrasiei și mucegaiului în pereții camerelor de detenție.

(4) Dispozițiile alin. (3) se aplică în mod corespunzător și la calcularea pedepsei executate efectiv ca măsură preventivă/pedeapsă în centrul de rețineră și arestare preventivă în condiții necorespunzătoare.

(5) În sensul prezentului articol, nu se consideră executare a pedepsei în condiții necorespunzătoare ziua sau perioada în care persoana a fost:

a) internată în infirmerii din cadrul locurilor de deținere, în spitale din rețeaua sanitară a Administrației Naționale a Penitenciarelor, a Ministerului Afacerilor Interne sau din rețeaua sanitară publică;

b) în tranzit.

(6) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică în cazul în care persoana a fost despăgubită pentru condiții necorespunzătoare de detenție, prin hotărâri definitive ale instanțelor naționale sau ale Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru perioada pentru care s-au acordat despăgubiri și a fost transferată sau mutată într-un spațiu de detenție având condiții necorespunzătoare.

(7) Beneficiul aplicării dispozițiilor alin. (1) nu poate fi revocat.

(8) Perioada pentru care se acordă zile considerate ca executate în compensarea cazării în condiții necorespunzătoare se calculează începând cu 24 iulie 2012.”

Art. 43 alin. (1) și (5) din Codul penal, care reglementează pedeapsa în caz de recidivă:

„Art. 43. — (1) *Dacă înainte ca pedeapsa anterioară să fi fost executată sau considerată ca executată se săvârșește o nouă infracțiune în stare de recidivă, pedeapsa stabilită pentru aceasta se adaugă la pedeapsa anterioară neexecutată ori la restul rămas neexecutat din aceasta.*

(5) Dacă după ce pedeapsa anterioară a fost executată sau considerată ca executată se săvârșește o nouă infracțiune în stare de recidivă, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru noua infracțiune se majorează cu jumătate.”

VI. Jurisprudența Curții Constituționale

Până în prezent nu a fost pronunțată nicio decizie cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor legale ce fac obiectul dezlegării chestiunii de drept.

VII. Jurisprudența națională în materie

Curțile de apel și instanțele arondate au înaintat hotărâri judecătorești referitoare la problema de drept supusă dezlegării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

În jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție nu au fost identificate decizii cu privire la problema de drept ce face obiectul sesizării.

IX. Opiniile instanțelor judecătorești

Au comunicat puncte de vedere asupra problemei de drept în discuție curțile de apel **Bacău, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Galați, Oradea, Ploiești, Suceava, Târgu Mureș și Timișoara.**

În majoritate, punctele de vedere exprimate de curțile de apel și instanțele arondate (Tribunalul București, Tribunalul Bistrița-Năsăud, Tribunalul Cluj, Judecătoria Gherla, Judecătoria Cluj-Napoca, Tribunalul Maramureș, judecătoriile Tecuci, Liești, Brăila, Tribunalul Bacău, Judecătoria Onești, Judecătoria Roman, Tribunalul Ialomița, Tribunalul Teleorman, Judecătoria Alexandria, Judecătoria Măcin, Tribunalul Bihor, Judecătoria Reghin, Judecătoria Odorheiu Secuiesc, Tribunalul Iași, Judecătoria Iași, Tribunalul Vaslui, judecătoriile Bârlad, Huși, Vaslui, Pașcani și Hârlău, Tribunalul Arad, Tribunalul Caraș-Severin, Tribunalul Timiș, Judecătoria Lugoj, Judecătoria Timișoara, Tribunalul Dolj, Tribunalul Gorj, Tribunalul Olt, Tribunalul Mehedinți și Judecătoria Vânu Mare).

Într-o altă opinie, judecătorii din cadrul Secției penale a Judecătoriei Galați au formulat o opinie majoritară în sensul că, în ipoteza prezentată, dispozițiile legale permit schimbarea încadrării juridice și a regimului sancționator în funcție de felul recidivei.

O a treia opinie exprimată a fost în sensul că:

— într-o asemenea situație s-ar putea face o recalculare a stării de recidivă din punctul de vedere al aplicării art. 43 alin. (1) și (5) din Codul penal, după recalcularea pedepsei ca urmare a reducerii acesteia în urma aplicării art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 (Tribunalul Brăila);

— înlăturarea reținerii recidivei postcondamnatorii [art. 43 alin. (1) din Codul penal] și reținerea recidivei postexecutorii [art. 43 alin. (5) din Codul penal] prin aplicarea art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 în cadrul contestației la executare formulate în baza art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală se pot realiza doar dacă această modificare duce la micșorarea pedepsei pe care o execută petentul condamnat (Tribunalul Giurgiu).

X. Opinia Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost în sensul că, în temeiul art. 475—477 din Codul de procedură penală, se impune respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării Tribunalului Maramureș privind chestiunea de drept pentru următoarele argumente:

În analiza admisibilității sesizării s-a reținut că, dacă primele două condiții de admisibilitate sunt îndeplinite: sesizarea aparține unui complet de judecată investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță [Tribunalul Maramureș, investit cu soluționarea unei contestații împotriva unei hotărâri pronunțate în contestație la executare, conform art. 597 alin. (7) din Codul de procedură penală]; problema de drept a cărei dezlegare se solicită nu a făcut și nici nu face obiectul niciunei proceduri de asigurare a unei practici judiciare unitare, condiția pertinentei, respectiv dependența soluționării pe fond a cauzei în care a fost invocată de lămurirea chestiunii de drept, nu este îndeplinită.

Astfel, în jurisprudența sa, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a statuat asupra înțelesului care trebuie atribuit sintagmei „chestiune de drept de a cărei

lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei”, regăsită în cuprinsul art. 475 din Codul de procedură penală, în sensul că îndeplinirea acestei condiții presupune ca problema de drept să tindă la interpretarea *in abstracto* a unor dispoziții legale determinante, iar nu la pronunțarea unei decizii definitive și obligatorii cu privire la o chestiune de fapt (Decizia nr. 16 din 22 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 3 iulie 2015) ori la rezolvarea implicită a unor chestiuni ce țin de particularitățile fondului speței (deciziile nr. 28 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 9 decembrie 2015, nr. 10 din 12 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 6 mai 2016, nr. 14 din 18 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 21 iunie 2016; Decizia nr. 26 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 2 februarie 2016; Decizia nr. 27 din 12 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 22 ianuarie 2018).

Totodată, în jurisprudența sa, instanța supremă a statuat că rațiunea sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu este aceea ca judecata instanței supreme să se substituie celei a instanței legal investite (Decizia nr. 26 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 2 februarie 2016); rolul practicii și al literaturii de specialitate este acela de a oferi repere instanțelor de judecată în ceea ce privește modul de aplicare a legii, cu precizarea expresă că adoptarea unor soluții este atributul exclusiv al judecătorului (Decizia nr. 1 din 25 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 28 februarie 2017).

Prin întrebarea adresată, respectiv posibilitatea valorificării reducerii de pedeapsă reglementată de art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, prin intermediul contestației la executare, atunci când aceasta vizează primul termen al recidivei, stabilit definitiv în cuprinsul unei hotărâri de condamnare, nu se tinde la interpretarea *in abstracto* a unor dispoziții legale determinate, ci la rezolvarea cauzei cu care a fost investită instanța de trimitere, ceea ce excedează competenței instanței supreme în procedura reglementată de art. 475 din Codul de procedură penală.

Astfel, obiectul cauzei în care a fost formulată solicitarea întemeiată pe această procedură este judecarea unei căi de atac (contestație) formulate împotriva unei hotărâri pronunțate în contestație la executare.

Unic motiv de contestație la executare formulat de contestator a fost reprezentat de reducerea pedepsei ce a constituit primul termen al recidivei ca urmare a aplicării art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, cu consecința reevaluării stării de recidivă, prin schimbarea încadrării juridice, și a reducerii implicit a pedepsei rezultante, determinată de instanța care a pronunțat hotărârea de condamnare, ca urmare a incidenței celor statuate prin deciziile nr. 7 din 26 aprilie 2018 și nr. 15 din 26 septembrie 2018 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

Astfel, se solicită a se stabili dacă cele statuate obligatoriu prin deciziile mai sus menționate în interpretarea dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 pot fi invocate/aplicate pe calea contestației la executare, având în vedere obiectul, scopul și limitele acestei proceduri.

În raport cu natura juridică a contestației la executare s-a statuat jurisprudențial și doctrinar că motivele invocate pe calea acestui mijloc procesual nu pot pune în discuție autoritatea de lucru judecat a hotărârii judecătorești atacate. În acest sens este

și jurisprudența constantă a instanței de contencios constituțional care, prin Decizia nr. 589 din 1 octombrie 2015, a arătat că *„noțiunea de cauză de stingere sau de micșorare a pedepsei din cuprinsul art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală nu are în vedere o revizuire a cuantumului pedepsei dispus prin hotărâre judecătorească definitivă, deoarece aceasta ar echivala cu o încălcare a autorității de lucru judecat, ci micșorarea sau stingerea pedepsei astfel dispuse ca urmare a intervenirii unor cauze, cum este, cu titlu de exemplu, plata integrală sau parțială de către persoana condamnată a obligației stabilite în sarcina sa”* (paragraful 29). Or, aplicarea dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, prin modalitatea stabilită prin deciziile nr. 7 din 26 aprilie 2018 și nr. 15 din 26 septembrie 2018 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, poate conduce la schimbarea formei recidivei și, implicit, a regimului sancționator, cu consecința schimbării încadrării juridice.

De altfel, faptul că însăși instanța de trimitere nu are dificultăți de interpretare a dispozițiilor de drept procesual invocate reiese din argumentarea prezentată în susținerea punctului de vedere, inclusiv prin indicarea jurisprudenței instanței supreme, respectiv deciziile nr. 12 din 6 mai 2015 — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală și nr. VIII din 5 februarie 2007 — Secțiunile Unite.

În acest context, se poate considera că instanța dorește o confirmare a soluției ce se prefigurează în cauză. Or, așa cum precizează Înalta Curte de Casație și Justiție în considerentele Deciziei nr. 26 din 23 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 13 aprilie 2018, *„procedura pronunțării unei asemenea hotărâri este condiționată de existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea cauzei în care s-a dispus sesizarea, nefiind permis a se apela la acest mijloc legal în scopul de a primi de la instanța supremă rezolvarea în concret a speței”*.

În atare situație, dezlegarea ce ar putea fi dată de Înalta Curte de Casație și Justiție în prezenta procedură reprezintă rezolvarea cauzei deduse judecății, instanța de trimitere solicitând prin această dezlegare cenzurarea legalității hotărârii instanței de fond.

XI. Punctul de vedere exprimat de Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție este în sensul că acordarea zilelor compensatorii în baza art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, care se realizează pe calea contestației la executare întemeiate pe dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, nu permite schimbarea încadrării juridice prevăzute în hotărârea definitivă de condamnare și a regimului sancționator al recidivei aplicat prin hotărârea definitivă de condamnare, în cadrul contestației la executare, pentru următoarele considerente:

Deși deciziile nr. 7 din 26 aprilie 2018 și nr. 15 din 26 septembrie 2018 ale Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nu privesc pedepsele în curs de executare și contestația la executare, ambele hotărâri cuprind considerente decisive, în opinia direcției, pentru a include acordarea zilelor compensatorii în cursul executării pedepsei în sfera contestației la executare întemeiate pe dispozițiile **art. 598 alin. (1) lit. d)** din Codul de procedură penală, referitoare la **existența unei cauze de micșorare a pedepsei**.

Examinând problematica zilelor compensatorii acordate în baza art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, în considerentele Deciziei nr. 7 din 26 aprilie 2018, Completul pentru dezlegarea unor

chestiuni de drept în materie penală se referă la „recalcularea perioadei executate efectiv din pedeapsă” și la „reducerea în mod corespunzător a duratei restului rămas neexecutat din pedeapsa închisorii”, iar în considerentele Deciziei nr. 15 din 26 septembrie 2018, completul menționat se referă la „reducerea sau chiar înlăturarea restului rămas neexecutat din pedeapsa aplicată”.

Referindu-se la reducerea restului neexecutat din pedeapsa închisorii și, implicit, la reducerea pedepsei închisorii, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală include, prin considerente obligatorii, zilele compensatorii acordate în temeiul dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 în sfera noțiunii de „cauză de micșorare a pedepsei”, în accepțiunea art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală.

Practic, zilele compensatorii se acordă în considerarea restului de pedeapsă neexecutat și se răsfrâng asupra pedepsei rezultante (în compunerea căreia acest rest este introdus prin hotărârea definitivă de condamnare), devenind o cauză de micșorare a pedepsei rezultante. În cazul pluralității de infracțiuni, cauza de micșorare a pedepsei la care se referă art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală poate privi în mod direct una sau mai multe pedepse componente, însă se răsfrânge asupra pedepsei rezultante și devine astfel o cauză de micșorare a acesteia.

Constituind o „cauză de micșorare a pedepsei” în accepțiunea dispozițiilor art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală și operând asupra pedepsei rezultante, acordarea zilelor compensatorii nu permite **nici schimbarea încadrării juridice prevăzute în hotărârea definitivă de condamnare și nici schimbarea regimului sancționator al recidivei aplicat prin hotărârea definitivă de condamnare, întrucât niciuna dintre aceste operațiuni nu este permisă în cadrul contestației la executare.**

Situându-se în sfera contestației la executare, acordarea zilelor compensatorii în baza dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 nu poate produce efecte asupra încadrării juridice sau asupra regimului sancționator al recidivei, elemente stabilite cu autoritate de lucru judecat prin hotărârea definitivă de condamnare.

În general, cauza de micșorare a pedepsei la care se referă dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală are ca efect exclusiv o reducere a pedepsei, iar nu o modificare a altor clemente din hotărârea definitivă de condamnare, intrate în puterea lucrului judecat, cum sunt încadrarea juridică, modalitatea recidivei sau tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni.

Prin urmare, în cadrul contestației la executare întemeiate pe dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, instanța acordă zilele compensatorii conform art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, dar nu poate modifica nici dispozițiile referitoare la recidivă reținute în încadrarea juridică și nici regimul sancționator al recidivei aplicat prin hotărârea definitivă de condamnare.

În acest sens:

□ în considerentele **Deciziei nr. 9 din 6 iunie 2011**, pronunțată în recurs în interesul legii, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că, *potrivit dispozițiilor art. 461 din Codul de procedură penală anterior, contestația contra executării hotărârii penale poate fi formulată în cazurile expres și limitativ prevăzute în cuprinsul acestui text de lege, fiind o modalitate de înlăturare sau modificare a pedepsei, fără însă a putea fi analizate ori reanalizate aspecte de fond deja avute în vedere de instanțe la momentul soluționării cauzei sau aspecte care*

sunt legate de alte instituții de drept cu reglementare distinctă, cum sunt dispozițiile privind liberarea condiționată.

□ în considerentele **Deciziei nr. 12 din 6 mai 2015**, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a statuat că **imposibilitatea schimbării încadrării juridice în faza executării pedepselor definitive a fost stabilită cu efect obligatoriu de Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție prin Decizia nr. VIII din 5 februarie 2007 care și în prezent își păstrează, sub acest aspect, pe deplin, valabilitatea în materia contestației la executare prevăzute de art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, art. 595 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 6 din Codul penal (...)**

O interpretare contrară ar implica schimbarea de încadrare juridică în faza executării hotărârii definitive de condamnare, ceea ce este inadmisibil a se realiza, întrucât o asemenea instituție poate opera doar în cursul judecării, deci până la momentul dobândirii autorității de lucru judecat.

Considerentele deciziilor invocate conduc la concluzia clară că, pe calea contestației la executare bazate pe dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, instanța poate modifica exclusiv pedeapsa, dar nu poate schimba încadrarea juridică în cursul executării hotărârii definitive de condamnare și nu poate repune în discuție alte elemente care au dobândit autoritate de lucru judecat.

În același sens, în jurisprudența Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a reținut că *este inadmisibil ca în cursul executării hotărârilor să se încalce autoritatea lucrului judecat cu privire la încadrarea juridică a faptei și, pe calea contestației la executare, să se repună în discuție probleme de fond rezolvate cu autoritate de lucru judecat.*

XII. Punctul de vedere al specialiștilor cu privire la problema de drept supusă dezlegării

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată opinia scrisă a unor specialiști recunoscuți cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării.

Facultatea de Drept a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca a dat curs solicitării, transmitând un punct de vedere, în sensul că interpretarea dispozițiilor art. 55 din Legea nr. 254/2013 **nu conduce**, în cadrul contestației la executare formulate în baza art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, **la schimbarea încadrării juridice și a regimului sancționator** avut în vedere la momentul judecării cauzei, ca o consecință a recalculării pedepsei „executate sau considerate ca executate”, ca urmare a aplicării dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 cu raportare la art. 43 alin. (1) și (5) din Codul penal.

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Drept, Departamentul de drept public a apreciat că Înalta Curte de Casație și Justiție va trebui să constate că, în interpretarea dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, în cadrul contestației la executare formulate în baza art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, nu este permisă schimbarea încadrării juridice și a regimului sancționator avut în vedere în momentul judecării cauzei, ca o consecință a recalculării pedepsei „executate sau considerată ca executată”, astfel recalculează, ca urmare a aplicării dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 cu raportare la art. 43 alin. (1) și (5) din Codul penal.

XIII. Jurisprudența Curții Europene a Dreptului Omului

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului nu au fost identificate decizii relevante asupra problemei de drept analizate.

XIV. Opinia judecătorului-raportor

Opinia judecătorului-raportor a fost în sensul respingerii, ca inadmisibilă, a sesizării formulate de Tribunalul Maramureș în Dosarul nr. 1.005/336/2018, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „dacă interpretarea dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 permite, în cadrul contestației la executare formulate în baza art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, schimbarea încadrării juridice și a regimului sancționator avut în vedere la momentul judecării cauzei, ca o consecință a recalculării pedepsei «executate sau considerată ca executată», astfel recalculată, urmare aplicării dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 cu raportare la art. 43 alin. (1) și (5) din Codul penal”.

XV. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată de Tribunalul Maramureș — Secția penală, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

Cu privire la condițiile de admisibilitate a sesizării

În scopul unificării practicii judiciare, legiuitorul a instituit în competența Înaltei Curți de Casație și Justiție soluționarea sesizărilor instanțelor de judecată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Reglementând cerințele de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, legiuitorul a stabilit în art. 475 din Codul de procedură penală posibilitatea instanțelor, investite cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, care constată, în cursul judecării, existența unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei și asupra căreia instanța supremă nu a statuat încă printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui asemenea recurs, să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea rezolvare de principiu respectivei probleme de drept.

În consecință, în raport cu textul legal mai sus evocat, se constată că admisibilitatea unei sesizări formulate în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile este condiționată de îndeplinirea, în mod cumulativ, a următoarelor trei cerințe:

- instanța care a formulat întrebarea să fie investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;
- soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării;
- chestiunea de drept supusă analizei să nu fi primit o rezolvare anterioară printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și să nu facă obiectul unui asemenea recurs în curs de soluționare.

În cauză este îndeplinită prima condiție, referitoare la existența unei cauze pendinte aflate în curs de judecată în ultimă instanță, Tribunalul Maramureș, Secția penală, fiind investit cu soluționarea contestației formulate de condamnatul I.V. împotriva Sentinței penale nr. 2.571 din 7 septembrie 2018 a Judecătoriei Baia Mare, ca instanță de ultim control judiciar.

Totodată, este întrunită și cea de-a treia cerință enunțată, întrucât chestiunea de drept cu a cărei dezlegare a fost sesizată instanța supremă nu a primit o rezolvare printr-o hotărâre prealabilă anterioară sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui asemenea recurs.

În ceea ce privește cerința referitoare la natura chestiunii ce poate face obiectul sesizării și la aptitudinea dezlegării date de a avea consecințe juridice directe asupra modului de rezolvare

a fondului cauzei, judecătorul-raportor constată că aceasta nu este îndeplinită în cauză.

Din acest ultim punct de vedere, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a statuat asupra înțelesului care trebuie atribuit sintagmei „chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei”, regăsită în cuprinsul art. 475 din Codul de procedură penală.

S-a arătat, în primul rând, că între problema de drept a cărei lămurire se solicită (indiferent dacă ea vizează o normă de drept material sau o dispoziție de drept procesual) și soluția ce urmează a fi dată de către instanță trebuie să existe o relație de dependență, în sensul ca decizia instanței supreme să fie de natură a produce un efect concret asupra conținutului hotărârii (Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, deciziile nr. 11 din 2 iunie 2014 și nr. 19 din 15 septembrie 2014).

În al doilea rând, este necesar ca sesizarea să tindă la interpretarea *in abstracto* a unor dispoziții legale determinate, iar nu la rezolvarea implicită a unor chestiuni ce țin de particularitățile fondului speței (Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, deciziile nr. 14 din 12 mai 2015, nr. 26 și 28 din 29 octombrie 2015, nr. 7 din 2 martie 2016, nr. 10 din 12 aprilie 2016, nr. 14 din 18 mai 2016 și nr. 27 din 12 decembrie 2017).

În ipoteza aprecierii ca admisibile a unor sesizări prin care se tinde, dimpotrivă, la dezlegarea unor probleme pur teoretice ori la rezolvarea directă a unor chestiuni ce țin de situația în cauză, există riscul transformării mecanismului hotărârii prealabile fie într-o „procedură dilatorie pentru litigii caracterizate, prin natura lor, ca fiind urgente, fie într-o procedură care va substitui mecanismul recursului în interesul legii”.

Un alt aspect reținut este acela că dispozițiile art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția europeană a drepturilor omului și prevederile art. 129 din Constituția României, republicată, nu sunt incidente în cauză, prin solicitarea Tribunalului Maramureș neurmărindu-se o interpretare, conținutul normelor vizate de problema supusă dezlegării fiind clar, previzibil și nesusceptibil de interpretare.

De asemenea, se observă că scopul reglementării art. 475 din Codul de procedură penală este preîntâmpinarea apariției practicii neunitare, titulari ai cererii de sesizare fiind doar instanțele, acestea având un drept suveran de a aprecia asupra sesizării, atunci când completul sesizat constată că, la procesul deliberării, interpretarea normelor de drept constituie o dificultate.

Or, din lectura încheierii prin care a fost sesizată Înalta Curte cu întrebarea supusă dezbaterii se observă că aceasta nu ridică probleme de interpretare a textului legal din partea completului Tribunalului Maramureș, instanța de trimitere explicitând problema de drept și apreciind totodată că este în acord cu practica constantă și doctrina în această materie, aspecte de natură a înlătura caracterul imprevizibil al interpretării și de a satisface exigențele art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția europeană a drepturilor omului.

În acest context, se constată că de fapt instanța de trimitere solicită o confirmare a soluției care se prefigurează în cauză. Or, așa cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală în considerentele Deciziei nr. 26 din 23 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 13 aprilie 2018, „procedura pronunțării unei asemenea hotărâri este condiționată de existența unei chestiuni de drept de a cărei

lămurire depinde soluționarea cauzei în care s-a dispus sesizarea, nefiind permis a se apela la acest mijloc legal în scopul de a primi de la instanța supremă rezolvarea în concret a speței”.

Prin urmare, cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție poate fi făcută numai în ipoteza în care, în cursul soluționării unei cauze, se pune problema interpretării unor dispoziții legale neclare, echivoce, care ar putea conduce la adoptarea unor soluții diferite în rezolvarea aceleiași spețe.

Or, din însăși jurisprudența ce interesează în cauză, atât a Înaltei Curți de Casație și Justiție, cât și a celorlalte instanțe judecătorești comunicată de către curțile de apel, la solicitarea Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, rezultă că nu se pune problema existenței unei practici judiciare neunitare.

Așadar, nu se poate folosi procedura hotărârii prealabile dacă aplicarea corectă a dreptului se impune într-un mod atât de evident, încât să nu lase loc niciunei îndoieli rezonabile cu privire la modul de soluționare a întrebării adresate în cauză.

Prin urmare, în cadrul contestației la executare întemeiate pe dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, instanța acordă zilele compensatorii conform art. 551 din Legea nr. 254/2013, dar nu poate modifica nici dispozițiile referitoare la recidivă reținute în încadrarea juridică și nici regimul sancționator al recidivei aplicat prin hotărârea definitivă de condamnare, ci eventual poate constata că a fost executată o perioadă din pedeapsă.

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală reține că, de altfel, problema de drept a fost rezolvată deja prin alte decizii ale instanței supreme, care își păstrează valabilitatea considerentelor.

Astfel, în considerentele Deciziei nr. 9 din 6 iunie 2011, pronunțată în recurs în interesul legii, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că, *potrivit dispozițiilor art. 461 din Codul de procedură penală anterior, contestația contra executării hotărârii penale poate fi formulată în cazurile expres și limitativ prevăzute în cuprinsul acestui text de lege, fiind o modalitate de*

înlăturare sau modificare a pedepsei, fără însă a putea fi analizate ori reanalizate aspecte de fond deja avute în vedere de instanțe la momentul soluționării cauzei sau aspecte care sunt legate de alte instituții de drept cu reglementare distinctă, cum sunt dispozițiile privind liberarea condiționată.

Totodată, în considerentele Deciziei nr. 12 din 6 mai 2015, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a statuat că *imposibilitatea schimbării încadrării juridice în faza executării pedepselor definitive a fost stabilită cu efect obligatoriu de Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție prin Decizia nr. VIII din 5 februarie 2007 care și în prezent își păstrează, sub acest aspect, pe deplin, valabilitatea în materia contestației la executare prevăzute de art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, art. 595 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 6 din Codul penal (...).*

O interpretare contrară ar implica schimbarea de încadrare juridică în faza executării hotărârii definitive de condamnare, ceea ce este inadmisibil a se realiza, întrucât o asemenea instituție poate opera doar în cursul judecării, deci până la momentul dobândirii autorității de lucru judecat.

În consecință, constatând neîndeplinită una dintre cerințele de admisibilitate enumerate de dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală, judecătorul-raportor nu va proceda la analiza pe fond a chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cauze.

Prin urmare, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție nu întrunește condiția de admisibilitate prevăzută de art. 475 din Codul de procedură penală referitoare la relația de dependență între lămurirea chestiunii supuse interpretării și soluționarea pe fond a cauzei cu care a fost investită instanța de trimitere, după cum nu îndeplinește nici cerința existenței unei veritabile probleme de drept care să facă necesară o rezolvare de principiu prin pronunțarea unei hotărâri prealabile, considerente pentru care Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală apreciază că se impune respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării formulate de Tribunalul Maramureș.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 477 din Codul de procedură penală,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Maramureș în Dosarul nr. 1.005/336/2018, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: *„dacă interpretarea dispozițiilor art. 551 din Legea nr. 254/2013 permite, în cadrul contestației la executare formulate în baza art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, schimbarea încadrării juridice și a regimului sancționator avut în vedere la momentul judecării cauzei, ca o consecință a recalculării pedepsei «executate sau considerată ca executată», astfel recalculată, urmare aplicării dispozițiilor art. 551 din Legea nr. 254/2013 cu raportare la art. 43 alin. (1) și (5) din Codul penal”.*

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 21 martie 2019.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE A ÎNALTEI CURȚI
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **DANIEL GRĂDINARU**

Magistrat-asistent,
Monica Eugenia Ungureanu

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

ORDIN**privind punerea în aplicare a Regulamentului pentru completarea art. 1 din Regulamentul de procedură al Consiliului Concurenței, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 377/2017**

În baza prevederilor art. 19 alin. (4) lit. d), ale art. 26 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Consiliului Concurenței emite următorul ordin:

Art. 1. — În urma adoptării în plenul Consiliului Concurenței, se pune în aplicare Regulamentul pentru completarea art. 1 din Regulamentul de procedură al Consiliului Concurenței, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 377/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 26 iulie

2017, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Concurenței,
Bogdan Marius Chirițoiu

București, 16 aprilie 2019.
Nr. 406.

ANEXĂ**REGULAMENT****pentru completarea art. 1 din Regulamentul de procedură al Consiliului Concurenței, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 377/2017**

În temeiul art. 26 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Concurenței adoptă prezentul regulament.

Art. I. — După alineatul (3) al articolului 1 din Regulamentul de procedură al Consiliului Concurenței, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 377/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 26 iulie 2017, se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Sesizările transmise de Guvernul României se soluționează de urgență și cu precădere.”

Art. II. — Prezentul regulament este pus în aplicare prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

